

Door: **Charles Haddon Spurgeon**

Bron: <https://charlesspurgeon.nl/>

Prachtig om dagelijks uit te lezen! - Nummer: 4

De liefde tot God is door God in geplant.

Ik kende ooit een goede vrouw die veel twijfels had. Ik sprak met haar en ontdekte de oorzaak van haar twijfel, het was dit: ze wist dat ze van Christus hield, maar ze was bang dat Hij niet van haar hield. "Oh!" zei ik: "dat is een twijfel die u helemaal niet hoeft te hebben, nooit, omdat ik er zeker van ben, dat het hart zo corrupt is, dat de liefde tot God er nooit zou zijn gekomen zonder dat God het daarin legde. "U kunt er zeker van zijn, dat als u van God houdt, het een vrucht is en geen wortel. Het is de vrucht van Gods liefde geopenbaard in u en is daar niet gekomen door de kracht van enige goedheid in uzelf. U kunt met absolute zekerheid concluderen dat God van u houdt als u van God houdt. Er is van Zijn kant geen enkel bezwaar. Als er een bezwaar is ligt het altijd aan uzelf. En nu dit bezwaar aan u kant opgelost is, is er geen twijfel meer over. Oh, laat ons hart nu blij zijn en vervuld worden van grote vreugde, omdat de Heiland van ons heeft gehouden en Zich voor ons heeft gegeven.

Pas op voor zonde.

Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen Heere. Romeinen 6: 2

Deze strekking is in elk geval dezelfde, "het loon van de zonde is de dood" overal en voor iedereen. Het is niet alleen te zien aan het lichaam, maar het is ook waar u het niet kunt zien. Ik kan u misschien laten schrikken als ik zeg dat het loon van de zonde de dood is, zelfs bij de mens die het eeuwige leven heeft. Zonde heeft hetzelfde dodelijke karakter voor de ene als voor de andere, alleen is er een tegengif gevonden. U, mijn christelijke broeder of zuster, kunt niet in zonde vallen zonder dat het vergif voor u is, evenals voor iemand anders; in feite is het voor u duidelijker vergif dan voor degenen die erin zijn volhard. Als u zondigt, vernietigt het uw vreugde, u kracht in gebed, u vertrouwen in God. Als u avonden in lichtzinnigheid met wereld lingen hebt doorgebracht, hebt u de dempende invloed van hun samenleving gevoeld. Hoe zit het met uw gebeden s'nachts? U kunt zo niet tot God naderen. De werking van de zonde op uw geest is het meest schadelijk voor uw gemeenschap met de Heere. U bent als een mens die een schadelijk medicijn heeft ingenomen, wiens dampen de hersenen verdoven en het hart in slaap brengen. Als u, als kind van God, in een van de zonden valt die zo gemakkelijk bezit van u neemt, weet ik zeker dat u zult ontdekken dat die zonden u weerhouden om u geestelijk te laten bloeien of u geloof te vergroten; ze zullen u kwaad doen, alleen maar kwaad, en dat steeds maar weer.

Christus, geheel te begeren.

Wanneer de gemeente de Heere Jezus "geheel te begeren" noemt, verklaart zij hiermee, dat er niets aan Hem is, dat zij niet bewondert. De wereld mag spotten met Zijn kruis en het schandelijk noemen, het is voor haar het middelpunt en de kern van haar heerlijkheid. Een trots en hooghartig volk mag haar Koning verwerpen om Zijn kribbe en Zijn armoedig gewaad, in haar ogen maakt Hem dit alles niet minder heerlijk. Haar is Hij altijd even mooi, Zijn aangezicht is altijd blinkend, Zijn eer nooit schande aangedaan.

Zij drukt Zijn doorboorde voeten aan haar hart, en ziet op naar Zijn wonden als op zoveel edelgesteente. Dwazen staan bij Zijn kruis met verachting en spot. Zij ontdekken niets van de voornaamste reden tot eerbiedige aanbidding en onbepaalde liefde. Hem in iedere betrekking en hoedanigheid nagaande, kan de gemeente geen vlekje ontdekken, en inderdaad is de gedachte van onvolmaaktheid verre van haar. Zij kent Zijn volmaakte Godheid en vlekkeloze persoonlijkheid, zij verafschuwt elke leerling, die Hem wil verlagen; zij versmaadt de prachtigste bedekking die Zijn mooie trekken zou kunnen verdonkeren; ja, zo naijverig is zij op Zijn eer, dat zij niet wil luisteren naar hen, die Zijn lof niet verkondigen. Slechts één bedenking tegen Zijn vlekkeloosheid en heiligheid zou haar ziel van heilige verontwaardiging doen gloeien; zij zou deze ketterij verfoeien en meedogenloos verwerpen. Niets heeft ooit zo de toom van de gemeente ontstoken als een woord tegen haar Hoofd gesproken. Voor alle ware gelovigen is dit hoogverraad en een misdaad, die niet als kleinigheid kan worden behandeld. Jezus is zonder vlek of rimpel, en al wat aan Hem is, is "zeer te begeren". Evenwel geeft deze negatieve lof, deze ontkenning van schuld bij lange na niet de volheid van de liefhebbende bewondering van de gemeente weer. Jezus is bepaald beminnelijk in haar ogen. Niet alleen bevallig, niet alleen mooi, maar Zijn schoonheid is aantrekkelijk, Zijn heerlijkheid bekoort het hart. De liefde spreekt uit die "duivenogen, met melk gewassen die in kastjes staan," vloeit van die "lippen als leliën, die druipen van vloeiende mirre," schittert van die "handen, die vol gouden ringen zijn, gevuld met turkoois". Maar hoewel deze woorden het toppunt zijn van de taal van de lof en ongetwijfeld bestemd om die op de schoonste manier te beschrijven, is het onmogelijk, dat deze ene zin, hoe zorgvuldig ook uitgebreid en overdacht, bij machte zou zijn om meer dan een klein deel van de bewondering van de gemeente uit te drukken. Als een zoon van Anak verheft zich deze uitspraak boven alle andere, maar toch is haar hoogte ontoereikend om het toppunt van de uit de hemel geboren liefde te bereiken. Zij is slechts een zwak zinnebeeld van de onuitsprekelijke liefde, een enkele parel, opgeraapt aan het strand van de diepe zee van de liefde.

Heilige vreugde.

De priesters van vroeger waren niet bedroefd als zij hun taken uitvoerden, daarom moeten gelovigen die van een hoger priesterschap zijn, zich verheugen in hun nadering tot hun God. Als engelen zingen, waarom zouden wij, die toch ook Gods dienaren zijn, weliswaar in een lager positie, maar toch ook veel hoger, dat dan niet doen? David danste voor de Ark dat het symbool van Gods aanwezigheid was, wat scheelt ons dan dat ons hart zo zelden voor de Heere danst? De oude schepping heeft haar zonneshijn en bloemen, er zijn loeiende koeien en blatende schapen, aan de hemel zijn de leeuweriken en op en neer vliegende nachtegaaltjes, de rivieren lachen en haar zeeën klappen in de handen. Is de nieuwe schepping van genade dan minder goed om God blij te aanbidden met buitengewone vreugde? Natuurlijk niet, laat ons dan met dankzegging voor Zijn aangezicht verschijnen en ons in Hem verblijden met psalmen. De meeste Engelse vertalingen veranderen de oude honderdste Psalm in "Dient Hem met vrees"; maar ik, op mijn beurt wil het, door Gods genade, graag zingen zoals het vroeger was en zoals het nog steeds wordt gezongen in Schotland.

**Juich aarde, juich alom den Heer,
Dient God met blijdschap, geeft Hem eer;
Komt, nadert voor Zijn aangezicht;
Zingt Hem een vrolijk lofgedicht.**

De tederheid van Christus als voorbeeld.

Onze Heere Jezus Christus heeft nog nooit een volgeling afgewezen omdat hij jong is in het geloof. Verre van dat. In Zijn oneindige tederheid, is Hij blij om naar deze om te zien. Er kwam eens jongeman naar Hem toe, hij was nog onbekeerd – en waarschijnlijk is hij ook nooit bekeerd geworden – het goede werk in hem was nog zo gebrekkig, dat het vergeleken kan worden met de ochtend wolk en de ochtenddauw die voorbijgaat, maar onze Heiland, hem aanziende, had hem lief (Markus 10: 21). Want Hij verheugt zich erin om hoopvolle tekenen te zien, hoe weinig het ook is. Hij blust de rokende vlaswiek niet uit, en Hij zal het gekrookte riet niet verbreken. Hij wees de zelfingenomen jeugdigheid niet af. De jongeman was nog onwetend van het allereerste beginsel van het Evangelie, namelijk, rechtvaardiging door geloof en niet door werken. Maar aangezien hij het goede wilde doen en kennelijk oprecht was, onderwees onze Heere Jezus Christus hem verder. Broeders en zusters ik vraag u, uit de grond van mijn hart, om mijn Meester hierin na te volgen. Wanneer je iets van Christus ziet, moedig het dan aan. Je kunt veel waarnemen dat je verdrietig maakt, maar ik bid u, dood het kind niet omdat zijn gezicht zwart is. Hak de bomen niet om, omdat ze in het voorjaar nog geen vruchten voortbrengen. Wees dankbaar als er knoppen zichtbaar zijn, die mogelijk beetje bij beetje vruchtbaar zouden kunnen worden.

Onze Heere Jezus.

Wat ook de gezegende gevolgen zijn van Jezus' volmaakte gehoorzaamheid, van Zijn lijden, Zijn opstanding, hemelvaart of voorspraak bij de Vader, zij zijn alle van ons door Zijn eigen gave. Hij draagt onze namen op Zijn borst, Hij gedenkt onzer voor de troon van de Vader en pleit voor ons. De voordelen van Zijn hoge betrekking, Zijn heerschappij over koninkrijken en machten en Zijn volmaakte majesteit in de hemel, gebruikt Hij ten gunste van hen, die op Hem vertrouwen. Zijn hoge rang is ons even zeer van nut als de staat van Zijn vernedering. Hij, Die zichzelf voor ons overgaf in de diepten van lijden en dood, neemt die gift niet terug, nu Hij troont in de hoogste hemelen.

Christus heeft geen enkele waardigheid, welke Hij niet wil gebruiken om ons te verheffen, en geen voorrecht, dat Hij niet in ons voordeel wil gebruiken. Christus is overal en in elk opzicht ons deel, dat wij altijd en in rijke mate mogen genieten.

Maak van het gebed geen theaterstuk.

Als u naar een bank zou gaan en daar meerdere keren op een dag een man in en uit ziet gaan die elke keer een stuk papier op tafel legt en het daarna weer oppakt en er verder niets mee doet, denk ik dat er spoedig orders aan de portier zouden worden gegeven om de man buiten te houden, omdat hij alleen maar de tijd van de bankmedewerker verkwist en verder niets. De stadsmensen, die serieus naar de bank komen, presenteren hun cheques en wachten tot ze hun geld ontvangen, ze vertrekken pas als zij hun zaken hebben afgehandeld. Ze leggen het papier niet neer om te praten over die mooie handtekening of over de echtheid van het document, maar ze willen er geld voor, zonder dat zijn ze niet tevreden. Dit zijn de mensen die altijd welkom zijn bij de bank. Helaas, voor heel veel mensen is bidden niet meer dan een theaterstuk. Ze verwachten niet dat God hun een antwoord geeft en daardoor is het allesbehalve een gebed en is het tot oneer van de Heere. De mens die op een zakelijke manier bidt en meent wat hij zegt, eert de Heere. De Heere doet geen loze beloftes. Jezus meent het als Hij Zijn Woord bevestigt door Zijn bloed. Als we niet uitzien naar de vervulling en wij lusteloos bidden, dan maken we van het gebed een spotternij.

De hemel – een erfenis.

“De erfenis der heiligen.” Zo is dan de hemel met al zijn heerlijkheid een erfenis. Wij weten, dat een erfenis niet met geld wordt gekocht, noch door arbeid verkregen, noch door verovering gewonnen. Een erfenis, in de ware zin van het woord, wordt iemands deel door geboorte. Net zo is het met de hemel. De mens, die deze heerlijke erfenis zal ontvangen, verkrijgt haar niet door werken van de wet, of door vleselijke macht, maar zij zal gegeven worden als iets, waarop hij door genade recht heeft, omdat “Hij wedergeboren is tot een levende hoop door de opstanding van Jezus Christus uit de doden,” en dus door geboorte een erfgenaam van de hemel geworden is. Zij, die ingaan in de heerlijkheid, zijn kinderen, want is er niet geschreven: de Overste van onze zaligheid zal vele kinderen doen ingaan? Zij komen daar niet als dienstknechten, want geen dienstknecht heeft aanspraak op de erfenis van zijn Meester. Maar doordat u zonen bent, zonen door de wederbarende kracht van de Geest, – zonen door de aanneming van de Vader, – doordat u door bovennatuurlijke kracht wedergeboren bent; daarom bent u erfgenamen van het eeuwige leven en gaat in, in de vele woningen van het huis van de Vader daarboven, laten wij dan aan de hemel denken en nooit vergeten, dat dit oord het onze kan worden, en dat wij deze staat van gelukzaligheid kunnen genieten alleen als gevolg van geboorte en niet van werken. “Tenzij iemand Wederom geboren wordt, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.” Aangezien dat Koninkrijk een erfenis is, hebt u geen recht om daar binnen te gaan, tenzij u eerst opnieuw geboren bent.

Onze Gids.

Deze dingen heb Ik tot u gesproken, bij u blijvende. Maar de Trooster, de Heilige Geest, Welken de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u alles leren, en zal u indachtig maken alles, wat Ik u gezegd heb. Johannes 14: 25 - 26

De Heilige Geest in ons is een leidraad. Hij opent voor ons de ene waarheid na de andere door Zijn licht en door Zijn leiding, en zo worden we ‘van den Heere geleerd’. Hij is ook onze praktische gids naar de hemel, die ons helpt en leidt op de opwaartse reis. Ik zou willen dat christelijke mensen vaker naar de Heilige Geest vroegen om leiding te geven in hun dagelijks leven. Weet u niet dat de Geest van God in u woont? U hoeft niet altijd naar deze vriend te snellen om richting te krijgen: wacht in stilte op den Heere; zit stil voor het orakel van God. Gebruik het gezonde verstand dat God u gegeven heeft; maar als dat niet voldoende is, neem dan uw toevlucht tot Hem die Bunyan in zijn Heilige Oorlog “de Hoge Secretaris (Heilige Geest)” noemt, Die van binnen leeft, Die oneindig wijs is en Die u kan leiden door u een stem achter u te laten horen die zegt: “Dit is de weg, wandelt in dezelve”. De Heilige Geest zal u leiden in het leven, Hij zal u leiden in de dood, en Hij zal u leiden naar de heerlijkheid. Hij zal u behoeden voor de moderne dwaling en ook voor de oude dwaling. Hij zal u leiden op een manier die u niet kent; en door de duisternis zal Hij u leiden op een manier die u niet heeft gezien: deze dingen zal Hij u doen, en u niet in de steek laten.

Volg Christus na.

Daarom opschortende de lenden uws verstands, en nuchteren zijnde, hoopt volkomenlijk op de genade, die u toegebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus. Als gehoorzame kinderen, wordt niet gelijkvormig aan de begeerlijkheden, die te voren in uw onwetendheid waren. 1 Petrus 1: 13 - 14

Wij verafschuwen alle onwetendheid over Christus en de eeuwige dingen. Als we door onwetendheid hebben gezondigd, zullen we klaar zijn met die onwetendheid. We zullen leerlingen zijn van Zijn woord. We zullen dat meesterwerk van alle wetenschappen bestuderen, de kennis van de gekruisigde Christus. We zullen de Heilige Geest vragen om de onwetendheid die de zonde veroorzaakt ver van ons af te drijven. God geeft dat we niet meer in zonden van onwetendheid vallen, maar dat we kunnen zeggen: "want ik weet, Wien ik geloofd heb; en voortaan zal ik meer kennis zoeken, totdat ik met alle heiligen begrijp wat de hoogten, en diepten, en lengten, en breedten van de liefde van Christus zijn, en de liefde van God ken, die alle kennis te boven gaat." Ik geef u wat praktisch woorden mee. Als u blij bent dat u genade ontvangen hebt, toon dan uw dankbaarheid door Christus na te volgen. Er was nooit eerder zo'n pleidooi als dit: "Vader, vergeef het hun; want zij weten niet, wat zij doen." Pleit zo voor anderen. Heeft iemand u verwond? Zijn er personen die u belasteren? Bidt vanavond, "Vader, vergeef het hun; want zij weten niet, wat zij doen." Laten we altijd goed voor kwaad vergelden, hen zegenen die ons vloeken; en wanneer we geroepen zijn om te lijden door het onrecht van anderen, laten we dan geloven dat zij niet zouden handelen zoals zij doen als het niet vanwege hun onwetendheid was. Laten we voor hun onwetendheid bidden en vragen: "Vader, vergeef het hun; want zij weten niet, wat zij doen."

Onze redelijke godsdienst.

Wat nuttigheid is het, mijn broeders, indien iemand zegt, dat hij het geloof heeft, en hij heeft de werken niet? Kan dat geloof hem zaligmaken? Indien er nu een broeder of zuster naakt zouden zijn, en gebrek zouden hebben aan dagelijks voedsel; En iemand van u tot hen zou zeggen: Gaat henen in vrede, wordt warm, en wordt verzadigd; en gijlieden zoudt hun niet geven de nooddriftigheden des lichaams, wat nuttigheid is dat alzo ook het geloof, indien het de werken niet heeft, is bij zichzelf dood. Jacobus 2: 14 - 17 Er blijken mensen te zijn die Christus als Verlosser ontvangen, maar niet als hun Heere en Meester. Zij zullen het niet zo openlijk zeggen, maar aangezien daden duidelijker spreken dan woorden, is dat wat hun gedrag in de praktijk zegt. Hoe triest is het dat sommigen over hun geloof in Christus praten, terwijl hun geloof niet bewezen wordt door hun werken! Sommigen spreken zelfs alsof ze begrijpen wat we bedoelen met het verbond van genade, maar helaas is er geen goed bewijs van genade in hun leven, maar een heel duidelijk bewijs van zonde (niet van genade) in overvloed. Ik kan me niet voorstellen dat iemand werkelijk Christus als Verlosser kan ontvangen maar niet als zijn Heere en Meester. Een van de eerste instincten van een verlostte ziel is om aan de voeten van de Heiland te vallen en dankbaar en aanbiddelijk te roepen: "Gezegende Meester, U die mij gekocht heeft met Uw kostbare bloed, ik belijd dat ik de Uwe ben – de Uwe alleen, geheel en voor altijd. Heere, wat wilt U dat ik doen zal?" Een mens die werkelijk uit genade gered is hoeft niet verteld te worden dat hij onder plechtige verplichtingen staat om Christus te dienen; het nieuwe leven in hem vertelt hem dat. In plaats van het als een last te beschouwen, geeft hij zich graag over aan de Heere Die hem heeft verlost en beschouwt dit als zijn redelijke godsdienst.

Onverschrokken predikers.

Mijn geliefde broeder, u kunt niet nuttig zijn in de bediening, als u niet bereid bent om een dwaas, een dief, of zelfs een duivel genoemd te worden! U zult uw werk nooit goed kunnen uitoefenen als u bang bent om bekogeld te worden. De ware prediker vindt zijn preekstoel vaak als een plaats, die weinig te verkiezen is boven een schandpaal. Maar hij is er tevreden mee om daar te staan omdat hij weet dat al de scheldwoorden en de godslastering die hem overkomen, slechts het middel is waarmee de wereld zijn erkenning en bewijs geeft van een door God gezonden man. Oh! rust op het verbond dat gemaakt is in genade, hou vast aan het verbond waartoe Christus u heeft gebracht om met Hem te maken. Wees vastbesloten, dat zelfs al zou Hij uw vreugde, uw troost en uw rust wegnemen, u ernaar zal staan om het verbond met Hem te houden.

Wees voorzichtig in uw keuzes.

De schoonheid van een heilig leven ligt in kleine dingen. Microscopische heiligheid is zeer uitnemend. Het zou goed zijn wanneer u uzelf op ieder uur van de dag zou onderzoeken. Degenen die niet voorzichtig zijn met hun woorden en gedachten, zullen snel slordig worden in hun daden. Degenen die de zonde tolereren in wat zij denken dat kleine dingen zijn, zullen er snel meer van genieten. Leven met de dag en elke stap overdenken, is de ware weg van de pelgrim. Er is veel meer genieting in de zorgvuldige oplettendheid dan in het onvoorzichtig denken. Laat dit dan uw gebed zijn: "Heere, leid deze morgen mijn gedachten, dat de stap uit mijn woning in de wereld kan worden genomen om U te dienen. Houd mij aan mijn tafel in Uw aanwezigheid, achter mijn toonbank, of in het veld, waar ik ook mag gaan, laat mij niet Uw Geest bedroeven door enig kwaad.

Geef toch, wanneer ik 's nachts ga slapen, (wat zo gewoon lijkt) en mijn hoofd op mijn kussen leg, dit mag worden gedaan met een hart dat U liefheeft, zodat ik, wanneer ik in de nacht wakker ben, bij U mag zijn." Dit korte gebed, leert ons aandachtig te zijn voor de details van het leven, mogen we genade ontvangen om deze les te leren.

De Kerk en de wereld.

Christenen moeten zo leven, dat het dwaasheid is een vergelijking te maken tussen hen en de dienaars van de wereld. Hier moet geen vergelijking, maar een tegenstelling plaatsvinden. Geen opklim ming moet hier mogelijk zijn, de gelovige moet lijnrecht en duidelijk tegenover de niet-wedergeborene staan. Het leven van de geheiligde moet verre boven en niet in één lijst te vatten zijn met dat van de zondaar. Wij moeten de beoordeler dwingen niet slechts te bekennen dat zedelijke mensen goed, en christenen nog wat beter zijn, maar terwijl de wereld duisternis is, dat wij helder licht zijn. En terwijl zij in de boze ligt, moeten wij duidelijk de Heere toebehoren en de verzoeken van de boze overwinnen. Als de Noord- en Zuidpool zijn dood en leven, licht en duisternis, heiligheid en zonde van elkaar verwijderd. Er moet net zo'n onderscheid zijn tussen de wereldling en de christen, als er is tussen de hemel en de hel, tussen de rampzaligheid en het eeuwig leven. Zoals wij hopen, dat er uiteindelijk een grote kloof zal zijn, die ons scheidt van de onboetvaardigen, zo moet er hier reeds een kloof zijn tussen ons en de goddeloze. Zo heilig moeten wij zijn, dat de mensen aan ons kunnen merken, dat wij tot een edeler geslacht behoren. Waren wij wat wij belijden te zijn, dan zou het niet moeilijk zijn, een christen van een wereldling te onderscheiden. Maar helaas, de kerk is zo ontaard, dat wij niet kunnen roemen zoals wij wensen.

O heerlijke tijd, wanneer onze wandel in de hemel zal zijn en het onedele leven van de wereldling veroordeeld zal worden door ons christelijk Godegewijd gedrag. God geve ons meer en meer, "een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een geheiligd en verkregen volk te zijn, opdat wij mogen verkondigen de deugden van Degene, Die ons geroepen heeft uit de duisternis tot Zijn wonderbaar licht."

De tempel van genade.

Vandaag zou ik Gods genade willen vergelijken met een grote tempel die sterke mannen met hun uiterste best hebben proberen te vernietigen. Ze hebben hard gewerkt om de twee grote pilaren waarop het huis leunt, omver te werpen. De oude tempel van de Filistijnen bleef stevig staan, totdat er een onverwachte held binnenkwam. Simson tastte naar de pilaren en vond ze, hij boog zich met al zijn kracht en de pilaren vielen om, het huis stortte neer op de Filistijnen en Simson stierf met hen. Veel Simson achtige zondaren zijn de tempel van Gods genade binnengegaan en hebben met al hun kracht geduwd om de pilaren omver te werpen. Ze hebben geprobeerd of zij Gods geduld konden uitputten door vloekend hun ondergang tegemoet te gaan. En toch zijn deze grote en brutale zondaren nooit in staat geweest om dit te doen. Meer dan eens zijn deze mensen neergeveld door genade en hebben God aanbeden in de tempel die zij ooit wilden vernietigen. Ja, het huis van Palestina kan buigen, maar het huis van de Heere blijft vast, want "Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid." Lezer, duw niet langer aan pilaren, maar geef uzelf over aan Gods genade.

Gods werk.

Nog deed Hij mij aldus zien; en ziet, de Heere stond op een muur, die naar het paslood gemaakt was, en een paslood was in Zijn hand. Amos 7: 7

In geestelijke zaken is het heel duidelijk dat wanneer God in de ziel van de mens werkt, Hij altijd het paslood gebruikt. In het begin vindt Hij bij ons dat het fundament van onze natuur uit de loodlijn ligt, en daarom probeert Hij er niet op voort te bouwen, maar begint Hij met Zijn werkzaamheden door het uit te graven. Het eerste werk van de goddelijke genade in de ziel is het neerhalen van alles wat de natuur heeft opgebouwd. De mens heeft veel moeite gedaan om het in elkaar te zetten, maar het moet er allemaal uitkomen en er moet een groot gat overblijven; de mens moet zich leeg en vernederd voelen in de ogen van God. Want als God alles voor de mens wil zijn, dan moet de mens zelf niets zijn; en als Christus zijn Verlosser wil zijn, dan moet Hij een volledige Verlosser zijn, van het begin tot het einde. Dus het fundament van de menselijke verdienste moet worden opgeruimd en weggegooid, want God kan er niet recht op bouwen.

Pleit op dat ene woord.

Want zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder de vloek: want er is geschreven; Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen. Galaten 3: 10

Roep uit voor de Heere: „O God! ik verdien Uw veroordeling. O Heere! ik heb naar heiligmaking gestreefd, maar ik ben niet beter dan tevoren; ik heb Uw genade, ik heb Uw heilig Woord veracht U had mij al lang kunnen veroordelen; hoe is het mogelijk dat U zo'n ellendig zondaar nog dedoogt en dult?

Ik verachtte de lessen van een moeder, ik heb de gebeden van een vader in de wind geslagen. Ik vergat u, o Heere, ten enenmale, ik ontheiligde Uw sabbat en misbruikte Uw naam. Ik deed wat kwaad was in Uw ogen, en wat zal ik zeggen als U mij veroordeelt? Ik zal mijn mond niet opendoen en heb geen verontschuldiging; maar U hebt het gezegd, o Heere! Die tot Mij komt, zal ik geenszins uitwerpen." En nu kom ik tot U, en pleit op dat ene woord: „Dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om de zondaren zalig te maken." O Heere! ik ben een zondaar. Hij kwam om mij te zaligen, en hetzij ik drijf of zink, nochtans geloof ik Uw woord. Dat is mijn enige hoop en ik heb geen grond daarbuiten waarop ik zou kunnen bouwen. Heere Jezus, op U betrouw ik O zalig mij, en al moet ik nog dikwijls in zonde vallen, toch zal ik tot U roepen en zeggen: „Heere! schep mij een rein hart en een oprechte geest, doe mij voortaan de wegen van uw geboden bewandelen, want niets wens ik vuriger, o Heere, dan een kind te zijn van U.

Hetzelfde huisgezin.

Gods heelal is één, hemel en aarde zijn niet zo gescheiden als het ongeloof beweert. Daar de Heere slechts één huisgezin heeft, in één boek opgetekend, door één Geest levend gemaakt, heeft deze hele huishouding voor altijd slechts één woning. Wij, die nog op aarde zijn, bewonen het oudste deel, dat soms donker is en koud, maar toch kenmerken genoeg draagt, dat het een gedeelte van het huis van God is; want voor het oog van het geloof wordt het dikwijls met hemelse glans verlicht, en wij worden zelfs, terwijl wij nog hier beneden zijn, deelgenoten gemaakt van de erfenis van de heiligen in het licht. Ik zei, dat het hetzelfde huis is, maar wij wonen in de benedenste vertrekken, terwijl onze verheerlijkte broeders reeds de bovenste verdieping bereikt hebben, waar het zonlicht eeuwig schijnt en geen kille wind of vergiftige adem ooit doordringen kan. En op afstand bestaat er gelijkheid tussen de bovenste en benedenste verdieping. Omdat wij op aarde voorbereid worden voor de hemel, is het leven van de heiligen op aarde een voorafschaduw van de hemel. In vele opzichten is het leven van het kind van God op aarde een zinnebeeld van zijn leven in de hemel en wat het kenmerk is van de heiligen daarboven, moet ook het kenmerk van de heiligen beneden zijn. Wij kunnen die verheerlijkte geesten ons gerust tot een voorbeeld stellen. Wij hoeven niet bevreesd te zijn, dat wij door hen na te volgen, door hun bezigheid op te sporen, op de verkeerde weg zullen komen. Voorzeker, de dingen van de hemel zijn voorbeelden van de dingen op aarde, en zoals zij zijn voor de troon, zo behoren wij te zijn, ja, zo zullen wij zijn, als wij onze voorrechten goed gebruiken en veranderd worden naar het beeld en de gelijkenis van onze Heere Jezus Christus.

Het teken van het discipelschap.

En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zovelen als er de Heere, onze God, toe roepen zal. Handelingen 2: 38 - 39

Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden. Markus 16: 16 Dat wil zeggen, als een mens deel krijgt aan de vrijgeevige verlossing die Christus heeft bewerkstelligd, moet hij in Christus geloven; hij moet op Christus vertrouwen; hij moet geloven dat Christus Gods aangewezen Verlosser is en in staat is om hem te redden. Hij moet naar dat geloof handelen en zichzelf toevertrouwen in de handen van Jezus, en als hij dat doet, zal hij gered worden. Verder zegt de tekst dat hij gedoopt moet worden.

Niet dat er enige deugd in de doop zit, maar Christus mag verwachten dat de mens die erop vertrouwt door Hem gered te worden, zijn verbondenheid aan Hem zal belijden. Wie Christus als zijn Verlosser wil hebben, moet openlijk bereid zijn te erkennen dat hij aan de kant van Christus staat. Het doopsel wordt zo het teken van het discipelschap, het uiterlijke teken van het innerlijke geloof, waardoor een mens tegen allen die toekijken zegt: "Ik belijd mezelf dood aan de wereld; ik belijd mezelf begraven met Christus; ik verklaar mezelf opgestaan tot nieuwheid van leven in Hem; maak ervan wat u wilt en lach erom zoveel als u wilt, maar in het geloof van Jezus als mijn Heere, heb ik afscheid genomen van al het andere om Hem te volgen."

Roddel niet, maar vermaan liefdevol.

U mag onder uw volksgenoten niet met lasterpraat rondgaan. U moet uw naaste zeker terechtwijzen, zodat u geen zonde op hem laadt. Leviticus 19: 16 - 17

Laster werkt als vergif, en de gevolgen ervan zijn driedubbel. De spreker, de hoorder en de persoon over wie gesproken wordt, worden allemaal benadeeld. Gods woord verbiedt ons om verhalen te verspreiden; of ze waar zijn, of niet. De goede naam van Gods volk moet kostbaar zijn in onze ogen. We mogen de duivel niet behulpzaam zijn in het ontveren van de Gemeente en de Naam van de Heere. Sommige tongen hebben een grote toom nodig. Velen vinden het een eer om hun broeders te vernederen, alsof zij zichzelf daarmee konden verhogen. De wijze zonen van Noach bedekten hun vader met een mantel, maar zijn dwaze zoon stelde zijn schande ten toon. Hij kreeg een verschrikkelijke vervloeking. Misschien zullen wij zelf de zwijgzaamheid en verdraagzaamheid van onze broeders binnenkort nodig hebben; laten we die dan met een blijmoedig hart geven aan hen, die ze nu nodig hebben. Laat het onze huisregel zijn om van niemand kwaad te spreken. De Heilige Geest staat ons echter wel toe om de zonde in anderen te veroordelen.

De manier waarop wij dit moeten doen, wordt ons voorgeschreven. Wij moeten onze broeder in zijn aanwezigheid berispen, en niet achter zijn rug om. Dit is de mannelijke, broederlijke en christelijke handelswijze. Onder Gods zegen kan dit goede vruchten dragen. Misschien schrik je hiervoor terug. Onderzoek je geweten dan nauwkeurig, want dit kan vleselijk zijn. Het is onze taak om onze broeders zo nodig te berispen, want als wij dit niet doen, laten we de zonde voortleven, en daardoor krijgen wij er zelf deel aan. Honderden zijn van grove zonden gered door de liefdevolle en wijze vermaningen van trouwe broeders. Onze Heere Jezus heeft ons een geweldig voorbeeld gegeven van de manier waarop wij met dwalende broeders om moeten gaan in de vermaning van Petrus. Denk vooral aan het gebed dat aan deze vermaning voorafging, en aan de vriendelijke manier waarop Hij Petrus verdroeg, toen deze beweerde dat hij geen waarschuwingen nodig had.

De gelukkige ziel.

aan de geroepen, die door God den Vader geheiligd zijn, en door Jezus Christus bewaard: Barmhartigheid, en vrede, en liefde zij u vermenigvuldigd. Judas 1 - 2

Begenadigde zielen zijn nooit helemaal op hun gemak, behalve als ze in de nabijheid van Christus zijn; want als ze niet in de nabijheid van Christus zijn, verliezen ze hun vrede. Hoe dichter bij Jezus, hoe dichter bij de volmaakte kalmte van de hemel; en hoe verder van Jezus, hoe dichter bij die onrustige zee die de voortdurende onrust van de goddelozen verbeeldt. Er is geen vrede voor een mens die niet voortdurend in de schaduw van het kruis woont; want Jezus is onze vrede, en als Hij afwezig is, is onze vrede ook afwezig.

Ik weet dat we, als we gerechtvaardigd zijn, vrede hebben met God, maar het is "door onze Heere Jezus Christus", zodat de gerechtvaardigde zelf niet de vruchten van de rechtvaardiging kan plukken, behalve door in Christus Jezus te blijven, die de Heere en de gever van de vrede is. De christen zonder gemeenschap met Christus verliest al zijn leven en energie; hij is als een dode. Hij is zonder levenskracht, totdat Jezus komt. Maar wanneer de Heere Zijn liefde in onze harten uitstort, dan ontsteekt Zijn liefde de onze; dan springt ons hart op van vreugde, zoals de Doper in de schoot van Elizabeth. Als het hart in de buurt van Jezus is, dan heeft het een sterke hartslag. Omdat Jezus in dat hart is, is het vol leven en vol van kracht. Geliefden, alle vreugden van het leven zijn niets voor ons; we hebben ze allemaal gesmolten in onze smeltkroes en hebben ze bevonden als schuim. Omdat we in een staat van ontevredenheid zijn met alle sterfelijke dingen, hebben we door de goddelijke genade geleerd dat niemand anders dan Jezus, onze zielen gelukkig kan maken.

Geneesmiddelen.

Gij zult zonder twijfel tot Mij dit spreekwoord zeggen: Medicijnmeester! genees Uzelven Lukas 4: 23 Wanneer u snel een verkeerde richting inslaat, zult u niet de plaats bereiken die u zoekt. Alle redmiddelen buiten onze Heere Jezus zijn ijdel. Bent u bij dokter formaliteit op spreekuur geweest? Hij is op dit moment de meest populaire dokter die er bestaat. Heeft hij u verteld dat u zich moet houden aan formulieren en regels? Heeft hij u zoveel gebeden en zoveel diensten voorgeschreven? Ah! Velen gaan naar hem toe, en ze volharden in religieuze verplichtingen, maar deze geven geen blijvend gemak aan het geweten. Hebt u dokter zedelijkheid geprobeerd? Hij heeft een grote praktijk en is een goede oude Joodse arts. "Wees goed in uw uiterlijke werken," zegt hij, "en het zal naar binnen werken en het hart reinigen." Een groot aantal personen zou door hem en door zijn assistent, dokter fatsoen, die bijna net zo slim is als zijn meester, zijn genezen; maar ik heb het op goede gronden dat geen van hen afzonderlijk, en zelfs niet de twee samen, ooit een inwendige ziekte zou kunnen genezen. Doe wat u kunt, uw eigen doen en laten zal de wonden van een bloedend hart niet kunnen stoppen. Dokter zelfverloochening heeft ook een druk bezochte praktijk, maar de mensen worden niet gered door zichzelf te verloochenen totdat ze eerst hun zelf rechtvaardigheid verloochenen. Dokter hartstocht heeft veel patiënten, maar zijn genezingen overleven zelden de zonsondergang. Dokter gevoel is erg gewild bij tedere geesten, die proberen verdriet en wroeging te voelen, maar die manier van genezen werkt ook niet. Alles wat we buiten onze gezegende Heere Jezus Christus proberen, zal de zieke ziel niet genezen. U kunt heel uw leven menselijke geneesmiddelen uitproberen, maar de zonde zal aan de macht blijven, de schuld zal zich vastklampen aan het geweten en het hart zal net zo hard blijven als altijd.

Een mens kan zijn zonden niet uitwassen.

De mens probeert vaak zijn zonden te bleken en hij dipt het bevlekte kledingstuk in de sterke vloeistof die het wit moet maken, in de hoop dat sommige vlekken zullen worden verwijderd; maar als hij het er weer uithaalt en het kledingstuk ziet, zegt hij: "Helaas, het is nog net zo gevlekt als altijd." Ik legde het in het bad om te laten weken en ik dacht dat het de vlek zeker zou wegnemen, maar voor zover ik kan zien, is er zelfs een andere vlek bijgekomen. Ik vind mezelf erger in plaats van beter, ik moet een meer doordringend zout toevoegen, ik moet een sterker wasmiddel gebruiken. Ik moet meer tranen hebben, ik moet ze opwekken uit de diepe zoutbronnen van mijn hart."

Hij legt zijn mantel opnieuw in het bad om het te laten weken, maar telkens wanneer hij het eruit haalt, worden zijn eigen ogen meer scherp en ziet hij meer vuilheid in het kledingstuk dan hij eerder had waargenomen. Dan gaat hij heen en neemt salpeter en veel zeep, maar wanneer hij alles heeft gebruikt, wanneer hij naar zijn kerk is gegaan, wanneer hij naar zijn kapel is gegaan, wanneer hij zijn gebeden heeft herhaald, plechtigheden heeft bijgewoond en weet ik het niet wat doet om de echtheid van zijn berouw te bewijzen, is de ongerechtigheid nog steeds aanwezig en zal daar blijven. Maar zondaar, wat uw berouw in nog geen duizend jaar kan doen, kan God voor u, in één enkele dag doen.

Verdrukking die naar de hel leidt.

Sommige mensen hebben een verkeerde gedachte bij verdrukking. Zij denken dat degenen die veel verdrukking hebben in deze wereld het zeker goed zullen hebben in de toekomstige wereld; Meestal gebruikt men bij deze gedachten de gelijkenis van de arme Lazarus, alsof dat ons leert dat degenen die hier arm zijn, hierna rijk zullen zijn. Er is geen enkele reden voor zo'n geloof. U kunt door veel verdrukkingen naar zowel de hel, als naar de hemel gaan; en zoals een mens twee hemelen kan hebben, hier en hierna, door dicht bij God te wonen, kan een mens ook twee hellen hebben, de hel die hij in dit leven op zich neemt door zijn buitensporigheden, zijn slechtheid en zijn lust en de hel die voor eeuwig zijn straf zal zijn in de komende wereld. Geloof me, vele haveloze en armoedige bedelaars zijn verdoemd. Hij was misschien zo arm als Lazarus, maar hij was niet zo begenadigd als hem en daarom waren er geen engelen die hem naar Abrahams schoot droegen. Er is geen werkzaamheid in de tongen van honden om de zonde weg te likken, evenmin als een hongerige buik een schuldige ziel kan verzoenen. Veelal smeekt een ziel om kruimels op aarde en moet daarna tevergeefs hunkeren naar water in de hel. We moeten oppassen dat we geen giftige fouten uit de bloemen der waarheid zuigen.

Alle gelovigen zuchten.

Dit zuchten is algemeen onder de heiligen; in meerdere of mindere mate hebben wij er allemaal deel aan. Het is niet de zucht van de murmurering, noch van de klacht, het is veel meer de toon van de verlangens dan van de ellende. Nu wij het onderpand hebben ontvangen, verlangen wij in het bezit te worden gesteld van onze gehele erfenis; wij zuchten, verlangende dat onze gehele mensheid in haar drie eenheid van geest, ziel en lichaam helemaal verlost mag worden van het laatste overblijfsel van de zondeval; wij verlangen ernaar, het verderf, de zwakheid en oneer af te leggen, om ons zelf te hullen in onverderfelijkheid, onsterfelijkheid, heerlijkheid, in het geestelijk lichaam, dat de Heere Jezus aan Zijn volk zal schenken. Wij verlangen naar de openbaring van onze aanneming tot kinderen Gods. "Wij zuchten," maar het is "in ons zelf." Het is niet de zucht van de huichelaar, waardoor hij de mensen wil laten geloven, dat hij een heilige is, omdat hij zich ongelukkig gevoeld.

Dit zuchten is een toets.

Onze zuchten zijn heilige zaken, te heilig om er te koop mee te lopen. Wij bewaren onze verzuchtingen voor onze Heere alleen. Vervolgens leert de Apostel ons dat wij "verwachtende" zijn, waardoor wij leren dat wij niet ongeduldig moeten zijn, zoals Jona of Elia toen zij zeiden: "laat mij sterven;" ook moeten wij niet kniezen en zuchten naar het einde van het leven, omdat wij ons werk moe zijn; niet verlangen van ons tegenwoordig lijden ontslagen te zijn, voordat de wil van God is geschied. Wij moeten zuchten om de verheerlijking, maar wij moeten haar met lijdzaamheid verwachten, wetende dat het goed is, zoals de Heere het bestelt. Wachten veronderstelt gereed zijn. Wij moeten aan de deur staan, wachtende totdat de Beminde ons die opent, en ons tot Zich neemt. Dit zuchten is een toets. U kunt een mens leren kennen uit hetgeen waarnaar hij zucht. Sommigen zuchten naar rijkdom, zij aanbidden de mammon; sommigen zuchten over de moeilijkheden des levens, zij zijn slechts ongeduldig; maar de mens, die zucht naar God, die geen rust heeft voordat hij Christus gelijkvormig is, die is gezegend. Moge God ons helpen zuchten naar de komst van de Heere, en naar de opstanding, die Hij ons zal aanbrengen.

De scheidingslijn.

Voorts geschiedde het, als Jozua bij Jericho was, dat hij zijn ogen ophief, en zag toe, en ziet, er stond een Man tegenover hem, Die een uitgetogen zwaard in Zijn hand had. En Jozua ging tot Hem, en zeide tot Hem: Zijt Gij van ons, of van onze vijanden? En Hij zeide: Neen, maar Ik ben de Vorst van het heir des Heeren: Ik ben nu gekomen! Toen viel Jozua op zijn aangezicht ter aarde en aanbad. Jozua 5: 13 - 14 Er loopt een karmozijnrode lijn tussen de rechtvaardigen en de goddelozen, de lijn van het verzoeningsoffer; niets anders dan het geloof kan die lijn overschrijden. Het geloof in het kostbare bloed is het grote onderscheid aan de wortel, en al de genade dat uit het geloof voortkomt zal steeds meer scheiding brengen tussen de rechtvaardigen en de goddeloze wereld, die de wortel en daarom ook de vrucht niet heeft. Gelooft u in Jezus Christus? Aan wiens kant staat u? Bent u voor ons of voor onze vijanden? Verzamelt u zich bij de kreet van het kruis? Trekt de verheven banier van de liefde van een stervende Verlosser u aan? Zo niet, dan blijft u buiten God, buiten Christus, een vreemdeling van het gemenebest van Israël, en zult u uw deel hebben onder de vijanden van de Heiland. Er is een scherpe scheidingslijn tussen de rechtvaardigen en de goddelozen, zo duidelijk als de scheidingslijn tussen het leven en de dood. Een mens kan niet tussen dood en leven zijn; hij is ofwel levend ofwel dood.

Er bestaat een duidelijke scheidingslijn tussen leven en dood, en zo'n scheiding wordt door God vastgelegd tussen de rechtvaardigen en de goddelozen. Er zijn geen tussenpersonen; geen tweeslachtige bewoners in de genade en buiten de genade; geen wezens, die noch zondaars, noch heiligen zijn. Of je leeft door de invloeden van de Heilige Geest, of je bent dood in overtredingen en zonden.

Getuigenis op een ziekbed.

Er zijn ziekbedden geweest die vruchtbaarder zijn geweest tot bekering van de medemens dan dat kansels dat waren. Ik ken vrouwen die bij elkaar opgeteld twintig jaar door ziekte in hun kamers zijn opgesloten, hun opmerkelijke opgewektheid van geest is het gesprek geweest in de hele omgeving en velen hebben geroepen dat zij dat arme vrouwtje in haar huisje wilde zien, wetende dat zij nauwelijks een enkele dag zonder pijn is geweest. Ze hebben haar stem gehoord en gekeken naar dat lieve lachende gezicht en gezien wat oprechte Godsvrucht is. De bedlegerige gelovige is in de hele buurt het middel geweest dat velen zich tot God hebben gekeerd en hebben gezegd: "Wat is het toch wat de christen in staat stelt altijd God te danken?" Geliefden, onze knorrige humeuren en onze zure gezichten zullen nooit evangelisten zijn. Zij kunnen misschien boodschappers van satan zijn, maar zij zullen nooit helpers van het Evangelie worden. Het arbeiden om andere mensen gelukkig te maken, is een van de grote dingen die een christen altijd moet proberen te doen. Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven. Mattheüs 11: 28 De uitnodiging die van het christelijke geloof uitgaat, wordt gevormd door het woordje: 'Kom!'

De Joodse wet zei op harde toon: 'Ga, en let erop dat je de geboden niet overtreedt, want dan zul je sterven. Bewaar ze, en je zult leven.' De periode van de wet was een periode van angst, die de mensen als met gesels voort joeg. Het Evangelie trekt met banden van liefde. Jezus is de goede Herder, Die voor Zijn schapen uitgaat, hen uitnodigt om Hem te volgen en hen steeds verder leidt met het woordje: 'Kom!' De wet stoot af, het Evangelie nodigt. De wet laat de afstand zien die er tussen God en de mens is. Het Evangelie dempt de vreselijke kloof, en leidt de zondaar naar de overzijde. Vanaf het eerste moment van jouw geestelijk leven tot je intrede in de heerlijkheid zal Christus zo tot je spreken: 'Kom!' Zoals een moeder haar vinger naar haar kind uitstrekt en het met het woordje 'Kom!' uitnodigt om te lopen, doet Jezus dit ook. Hij zal je altijd voorgaan en je vragen om Hem te volgen, zoals de soldaat zijn aanvoerder volgt. Hij zal altijd voorop gaan om de weg te banen en om het pad effen te maken. Je hele leven lang zul je Zijn aanmoedigende stem horen, die je roept om Hem te volgen. In het gewichtige uur van het sterven zal het kostbare woord waarmee Hij je in de hemelse wereld zal binnenleiden, luiden: 'Kom, gezegende van Mijn Vader!' Maar dit is niet alleen de roepstem van Christus tot jou. Als jij een gelovige bent, roep jij ook tot Hem: 'Kom!' Je zult dan sterk verlangen naar Zijn toekomst. Je zult zeggen: 'Kom Heere Jezus, ja, kom spoedig!' Je zult verlangen naar een diepere gemeenschap met Hem. 'Kom Heere Jezus, en vervul de troon van mijn hart; regeer daar zonder mededingers en wijd mij helemaal aan Uw dienst!'

Koper en goud?

Niemand kan twee heren dienen; want of hij zal den enen haten en den anderen liefhebben, of hij zal den enen aanhangen en den anderen verachten; gij kunt niet God dienen en den Mammon. Mattheüs 6: 24

Laat iedere gelovige het leven van God in hem beschouwen als zijn kostbaarste bezit, veel waardevoller dan het natuurlijke leven. Is de geest niet oneindig veel kostbaarder dan het lichaam? Broeders, als we al verhongeren, laat ons dan ons lichaam verhongeren en niet onze geest. Laten we niet begerig leven voor deze wereld en traag voor de wereld die komt. Laten ons het goddelijke leven in ons hebben, laten we niet treuzelen om het te voeden en te voorzien in zijn behoeften. Hier is een man die het bijwonen van religieuze diensten in de week opgeeft omdat hij een begeerte heeft om zijn zaak nog succesvoller te maken: hij koopt koper en goud.

Een ander verlaat de heerlijke evangeliedienst om met een groter salaris naar een plaats te gaan waar zijn ziel uitgehongerd zal worden: hij ruilt fijn meel voor kaf. Een ander begeeft zich in allerlei kwaadaardig gezelschap, waar hij weet dat zijn karakter gewond raakt en zijn ziel in gevaar is, en zijn excuus is dat het loont. O mens, is het zo dat het eeuwige leven dat u beweert te bezitten van geringe waarde is in uw ogen? Dan moet ik waarschuwen dat u het helemaal niet bezit. Hoe zou u zo dwaas kunnen zijn als de Heere u wijs had gemaakt door Zijn redding? "Houd het eeuwige leven vast," want dit is het voornaamste goed. "Zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u toegeworpen worden."

Ik ben niet gekomen om vrede te brengen op de aarde.

Ik ben niet gekomen om vrede te brengen op de aarde, maar het zwaard. Mattheüs 10: 34 Voor de vrede brengt Hij de oorlog. De Christen zal ongetwijfeld vijanden maken. Hij zal zijn uiterste best doen om er geen te hebben. Maar al zou het goede te doen en de waarheid te geloven, hem elke aardse vriend doen verliezen, zo zou hij dit evenwel als een gering verlies aanmerken, daar zijn grote Vriend in de hemel zich nog vriendelijker zal betonen en zich nog genadiger dan ooit tevoren aan hem zal openbaren. O, u die uw kruis hebt opgenomen om het uw Meester na te dragen, weet u niet wat Hij gezegd heeft? Ik ben gekomen om de mens tweedrachtig te maken tegen zijn vader, en de dochter tegen haar moeder, en zij zullen vijanden van de mensen worden, die zijn huisgenoten zijn. Christus is de grote Vredemaker: maar voor de vrede brengt Hij de oorlog. Waar het licht opgaat, moet de duisternis wijken. Waar de waarheid is, moet de leugen vlieden, of waar deze blijft, ontstaat er een zware krijg, want de waarheid kan en wil haar vaandel niet neerhalen, en de leugen moet onder de voet vertreden worden. Als u Christus volgt, zullen al de honden van de wereld voor uw voeten blaffen. Als u zo wilt leven, dat u de toets van de laatste vierschaar kunt doorstaan, reken er dan op, dat de wereld niet wijs van u spreken zal. Hij, die de vriendschap van de wereld geniet, is een vijand Gods; maar als u waar en getrouw bent jegens de Allerhoogste, zullen de mensen uw onwrikbare getrouwheid wraken, omdat zij er een getuigenis in vinden tegen hun overtredingen. Zonder u te bekommeren over de mogelijke gevolgen, moet u doen wat recht is. U zult leeuwenmoed nodig hebben om onbeschroomd een loopbaan te betreden die uw beste vriend tot uw felste vijand zal maken, maar om de liefde van Jezus moet u die moed hebben. Goede naam en liefde feil te hebben ter wille van de waarheid, is een daad van een zo hoog zedelijk beginsel, dat u het alleen door de kracht van Gods Geest vermoogt. Keer echter niet als een lafaard terug, maar wees een man. Volg met mannenmoed uw Meesters voetstappen, want Hij heeft dit ruwe pad voor u betreden. Liever een korte strijd en eeuwige rust, dan valse vrede en nimmer eindigende pijn.

De straf is betaald.

De zonde van de gelovige werd gelegd op de Heere Jezus Christus, "want de Heere heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen." Jesaja 53: 6 En vanaf die dag is de straf voor de zonde gelost en teniet gedaan door de Verlosser Die Zelf de straf heeft ondergaan. De zwarte wolk van uw zonde bevat geen regen, het heeft zijn regen uitgestort op Christus. De zwarte wolk is voor u zelfs opgehouden te bestaan. De Rode Zee van uw zonde kan u niet meer verdrinken, er is een droge doorgang door Christus, u bent helemaal veilig. Uw zonde is op zichzelf uiterst dodelijk en verwoestend zoals u kon zien in de persoon van de Heere Jezus. Daardoor zal de zonde u niet meer kunnen vernietigen of veroordelen, want het heeft Christus vernietigd en veroordeeld zodat Hij op Zijn beurt de zonde kon vernietigen en veroordelen. De noodzakelijkheid van geloof. Neem het geloof van de christen weg en de kracht van zijn religie is verdwenen. Oh! Velen zullen naar de hemel gaan, van wie de lijdzaamheid zeer verminkt was. Er zullen er zijn bij wie de hoop erg zwak was en ik twijfel er niet aan dat er sommige heiligen zijn, die het eeuwige leven mank en verminkt betreden, zij missende heldere genade die hen had moeten sieren en bemoedigen. Maar er is geen ziel die hier ooit zonder geloof voor God heeft geleefd en die zonder geloof toegang heeft gekregen tot het eeuwige koninkrijk. Dit is de voorwaarde die door eenieder zal moeten worden bezeten. Zonder dit is een mens een ongelovige en zijn einde zal vernietigend zijn. Dus, geliefden, leven door geloof is de essentie van het christelijke leven. Vanwege het grote belang ervan, moeten we met de grootste zorg waken dat we het geloof van Gods uitverkorenen hebben.

De onuitputtelijke volheid van Christus.

De verst gevorderden onder ons zijn nog in vele opzichten vreemdelingen aangaande de onvergelykelijke liefelijkheid van Christus. Wij zullen Zijn goedheid nooit genoeg kunnen prijzen, want telkens is aan Hem iets nieuws, zodat er elke dag een nieuwe lofzang te zingen is. Elke dag van ons leven zullen wij Hem een nieuwe Christus vinden, en toch is Hij altijd dezelfde, Zijn alles te boven gaande voortreffelijkheid en onuitputtelijke volheid vernieuwen op die manier aanhoudend onze liefde. O Jezus, niemand weet, hoe groot de minste van Uw eigenschappen, hoe rijk de armste van Uw gaven is! Ik heb mensen gekend, die met alle macht het pad van de godsdienst bewaarden en toch verdwaalden, omdat zij niet goed begonnen waren. "Hoe is dat mogelijk?" zegt u. Wel, er zijn sommigen, die de godsdienst eensklaps aangrijpen, een tijd lang vasthouden en dan weer verliezen, omdat zij hem niet op de juiste manier hebben verkregen. Zij hebben gehoord, dat het noodzakelijk is, dat de mens, alvorens behouden te worden, door de werking van de Heilige Geest de zwaarte van de zonde moet voelen, dat hij haar belijden moet, alle hoop op zijn eigen werk moet laten varen en alleen op Jezus moet zien. Al deze dingen beschouwen zij als onaangename voorbereidingen en daarom doen zij belijdenis, voordat de Heilige Geest enig goed werk in hen heeft gedaan, voordat zij geleerd hebben alles aan Christus over te geven. Dit staat gelijk aan een winkel beginnen zonder voorraad te hebben en kan niet anders dan verkeerd aflopen. Wanneer iemand geen kapitaal heeft om mee te beginnen, zal hij voor een korte tijd veel ophef maken; doch het zal zijn als het kraken van doornen onder een pot, het zal veel lawaai maken en licht geven voor een tijd, maar in donkerheid uitsterven. Hoevelen zijn er, die het niet noodzakelijk vinden, dat er strijd is in hun hart. Wij moeten echter bedenken, dat nooit iemand een veranderd hart heeft gehad, zonder vooraf een ellendig hart te hebben gehad. Wij moeten door een donkere poort van overtuiging heen, om te komen tot de hoogte van de heilige blijdschap. Vóór wij de stad van de behoudenis bereikt hebben, moeten wij eerst door de poel van de wanhoop gaan.

Eerst moet er geploegd en dan gezaaid worden, veel kou en regen moet er zijn, voordat de oogst komt. Maar wij doen dikwijls als de kinderen, die bloemen plukken en deze zonder wortel in hun tuintje planten. Dan prijzen zij de schoonheid en pracht van dat tuintje, maar al na een korte poos zijn al hun bloemen verwelkt, omdat zij geen wortel hadden. Dit alles is het gevolg van een verkeerd begin, zonder kennis van zaken. Wat is het nut van uitwendige godsdienst, van de bloem en het blad tenzij wij de wortel in ons hebben, tenzij wij omgeploegd zijn met de ploeg van de Geest en bezaaid met het heilig zaad van het Evangelie, in de hoop om overvloedig vrucht te dragen? De loopbaan van de christen moet goed begonnen worden; want er is geen hoop op slagen, tenzij het begin goed is.

Pas op, wees geen bijna Christen.

Een slecht onderhouden schip ging naar zee, een passagier was er bijna van overtuigd om zijn leven er niet aan toe te vertrouwen, maar hij deed het en hij stierf. Er was een slechte speculatie op de beurs en een handelaar was er bijna van overtuigd om er geen aandelen in te nemen, maar hij kocht de aandelen en hij verloor zijn gehele vermogen. Iemand die buitengewoon ziek was, hoorde van een geneesmiddel waarvan bekend was dat het effectief was, hij was bijna overtuigd om het te nemen, maar dat deed hij niet en daarom werd de ziekte erger en erger. Een man die een donkere ondergrondse tunnel binnen ging, was bijna overtuigd om een kaars mee te nemen, maar dat deed hij niet en daarom struikelde hij en viel. U kunt de zegen niet verkrijgen om u bijna door iets te laten overtuigen. Uw honger kan niet worden gestild door bijna te eten en uw dorst niet door bijna te drinken. Een boosdoener werd bijna gered van de galg, want het uitstel kwam vijf minuten nadat het oordeel was voltrokken, maar helaas! Hij was dood, ondanks dat hij bijna was ontsnapt. Een mens die bijna is overtuigd dat hij gered moet worden, zal ten laatste helemaal verdoemd zijn. Dat hij bijna overtuigd was, zal tot geen enkel nut voor hem zijn. Het is zo pijnlijk, dat het leven, het licht en de hemel van God door sommigen van u niet ontvangen zal worden, omdat u bijna overtuigd was om te geloven, maar toch geen christen wilde zijn.

In deze wereld.

Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen. Johannes 16: 33 De gelovige is op twee plaatsen en hij leeft twee levens. In de tekst worden twee plaatsen genoemd, "in Mij" en "in deze wereld." Het edelste leven van de heilige is "verborgen met Christus in God;" dit is zijn nieuwe leven, zijn geestelijk leven, zijn onvergankelijk leven, zijn eeuwige leven. Verheug je, geliefden, als je in Christus bent, en geniet van het voorrecht dat bij die toestand hoort: "opdat gij in Mij vrede hebt." Wees niet tevreden zonder dat; je hebt er recht op door je relatie met de Prins der Vrede. Omdat je in Christus bent, is het eeuwige leven veilig, daar mag je rust in vinden. Je grootste belangen zijn allemaal veilig, want ze worden gegarandeerd door het verbond waarvan Jezus De borg is. Je schat, je eeuwige deel, is veilig met Hem in de hemel waar noch roest noch dief kan binnendringen. Wees daarom blijmoedig. Je bent bedroefd omdat je je bewust bent dat je ook een ander leven leidt, want je woont in het midden van slechte mensen, of zoals de tekst het zegt, je bent in de wereld. Zelfs terwijl je in de zoete afzondering van het huisgezin woont, hoewel je familie genadig is bezocht, en je geliefden allemaal gelovigen zijn, toch gebeuren er dingen die je doen voelen dat je in de wereld bent – een wereld van zonde en verdriet.

Je bent nog niet in de hemel; droom niet dat je er al bent. Het zou jammer zijn voor een zeeman om te verwachten dat de zee even stabiel is als het land, want de zee is de zee tot het einde; en de wereld zal de wereld voor jou zijn zolang je erin leeft.

Werk voor God.

Wat nuttigheid is het, mijn broeders, indien iemand zegt, dat hij het geloof heeft, en hij heeft de werken niet? Jacobus 2: 14

Weinigen van ons kunnen pijn verdragen; misschien kunnen nog minder mensen leugens, laster en ondankbaarheid verdragen. Dit zijn vreselijke horzels die steken als vuur; mensen zijn tot waanzin gedreven door wrede schandalen die zijn voortgekomen uit giftige tongen. Christus droeg dit en ander lijden gedurende Zijn hele leven. Laten we Hem daarom liefhebben als we bedenken hoeveel Hij van ons moet hebben gehouden. Probeer je je ziel verzadigd te krijgen met de liefde van Christus? Bewonder de kracht van Zijn liefde en bid dan dat je een liefde kunt hebben die enigszins verwant is aan die kracht. We vragen ons soms af waarom de kerk van God zo langzaam groeit, maar het verbaast mij niets als ik zie hoe weinig toewijding er is tot Christus in de kerk van God. Jezus was "een Man van smarten, en verzocht in krankheid." Jesaja 53: 3, maar veel van Zijn discipelen die beweren helemaal van Hem te zijn, leven voor zichzelf. Er zijn rijke mensen die zichzelf heiligen noemen en waarvan men denkt dat ze het zijn, wiens schatten worden opgepot voor zichzelf en hun families. Misschien moet je bekennen dat je ook niets doet; laat dan deze dag niet voorbijgaan totdat je bent begonnen iets voor je Heere te doen. We hebben het over de kerk die dit en dat doet – wat is de kerk? De kerk is alleen een verzameling van individuen, en als er iets goeds gedaan moet worden, moet het door individuen worden uitgevoerd, en als alle individuen niet actief zijn, is er geen kerkwerk gedaan; het kan misschien zo lijken, maar er is geen echt werk gedaan. Broeder, zuster, wat doet u voor Jezus? Ik beveel u middels Zijn doorboorde handen, werk voor Hem!

Wat God openbaart.

Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing die in de rechtvaardigheid is. Opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaaktelijk toegerust. 2 Timotheüs 3: 16 - 17

Ik heb horen zeggen dat er bepaalde waarheden in Gods Woord staan die je beter niet zou kunnen prediken. Er wordt toegegeven dat ze waar zijn, maar er wordt beweerd dat ze niet stichtelijk zijn. Ik zal niet instemmen met een dergelijke gedachte; dit gaat gewoon terug naar de methode van Rome. Alles wat Gods wijsheid goed heeft geleken om te openbaren, moet door Gods dienaren ook verkondigd worden. Wie zijn wij om te oordelen tussen deze waarheid en die, en om te zeggen dat we dit moeten prediken, en dat we dat moeten achterhouden? Dit systeem zou ons immers doen oordelen over wat het Evangelie van Christus moet zijn. Dat mag niet zo zijn onder ons; dat zou een verantwoordelijkheid zijn die we niet kunnen dragen. Mijn broeder, wat de Heere u door Zijn Geest, heeft geleerd, moet u vertellen aan anderen. Als u de gelegenheid hebt, openbaart u hen wat God u heeft geopenbaard; denk eraan hoe Christus Zelf Zijn discipelen belastte: "Hetgeen Ik u zeg in de duisternis, zegt het in het licht; en hetgeen gij hoort in het oor, predikt dat op de daken." Mattheüs 10: 27 Alle waarheden moeten in de juiste verhouding gepredikt worden; er is een tijd voor dit en een tijd voordat, en geen enkele moet worden weggelaten. Aan het einde van onze bediening moeten we kunnen zeggen: "Ik heb niets achtergehouden; alles wat Christus mij geleerd heeft, heb ik aan anderen geleerd, en zo heb ik mijn bediening volledig bewezen."

God aanschouwt Zijn eigen werk met vreugde.

Zondaar laat dit je troost zijn dat God je ziet als jij je begint te bekeren. Hij ziet je niet met Zijn gebruikelijke blik, waarmee Hij alle mensen aankijkt, maar Hij ziet je met een oog van intense belangstelling. Hij heeft naar je gekeken in al je zonden en in al je verdriet, in de hoop dat jij je zou bekeren; en nu ziet Hij het eerste schijnsel van genade, en Hij ziet het met vreugde. Nooit zag een wachter op de eenzame kasteeltop het eerste grijze licht van de ochtend met meer vreugde dan dat waarmee God het eerste verlangen in je hart aanschouwt.

De triomf van de genade.

Het is een van de grootste wonderen, dat alle mensen Christus niet liefhebben. Niets openbaart zo duidelijk de hele verdorvenheid van ons geslacht als het feit, dat Hij door de mensen werd veracht en verworpen. Zij evenwel, die de menselijke ontaardheid in al haar diepte kennen, kunnen deze behandeling van de Messias wel verklaren. Het was niet mogelijk, dat de duisternis gemeenschap kon hebben met het licht, of Christus met Belial. De gevallen mens kon niet met Jezus gaan, want zij waren niet beide gelijk. Het was het noodzakelijk gevolg van de aanraking, van twee zo tegenover elkaar staande machten, dat het "kruis Hem, kruis Hem!" de kreet moest zijn van de natuur van de gevallen mens. Onze eerste verwondering wijkt om plaats te maken voor een nieuwe. Verwonderde het ons, dat alle mensen Jezus niet liefhebben, – nog groter wonder is het, dat er zijn, die Hem liefhebben. In het eerste geval zagen wij de vreselijke blindheid, waarvoor zelfs de schitterende zonnestrallen duisternis blijven – wij zagen haar met huivering en waren zeer verbaasd – maar nu zien wij Jezus van Nazareth, die blinde ogen opende en de Egyptische duisternis verdreef met de goddelijke glans van Zijn wonderbaar licht. Is dit wonder minder groot? Zo vreemd het was om getuige te zijn van het verblijf van de bezetene tussen de graven, een groter wonder is het diezelfde man gekleed en wel bij zijn verstand aan de voeten van Jezus te zien zitten. Het is waarlijk een triomf van de genade, wanneer het mensenhart daartoe gebracht is om zijn liefde aan Jezus te geven; want dit is een teken dat het werk van de satan teniet gedaan is en de mens uit zijn gevallen toestand hersteld is.

Hij verkiest voor ons onze erfenis. Psalm 47: 5 Uw plaats de juiste plaats.

Gelovige, als uw erfenis klein is, moet u tevreden zijn met uw aardse deel, want u kunt er zeker van zijn dat die het beste voor u is. Uw lot is met wijsheid bepaald en voor u is de beste en veiligste situatie uitgekozen. Een groot schip moet de rivier opvaren en midden in de stroom ligt een zandbank. Als iemand zou vragen: 'Waarom stuurt de schipper het vaartuig door het diepste gedeelte van de vaargeul en wijkt hij zoveel af van de rechte koers?' Dan zou het antwoord luiden: 'Omdat ik, als ik de diepe vaargeul niet op zou zoeken, mijn schip helemaal niet in de haven zou krijgen.' Als uw goddelijke Schipper u niet door de diepte van beproevingen zou sturen waar de golven van problemen elkaar snel opvolgen, zou het wel eens kunnen dat u aan de grond zou lopen en schipbreuk zou lijden. Sommige planten sterven als ze te veel zonlicht krijgen. Misschien bent u wel op een plaats geplant waar u maar weinig licht krijgt, maar u bent daar geplaatst door de liefdevolle Tuinman, omdat u alleen op die plaats goede vruchten oplevert. Onthoud dit: als een andere plaats beter voor u geweest zou zijn dan de plaats waar u zich nu bevindt, dan had God u in Zijn liefde daar geplaatst.

Wees tevreden.

U bent door God in de meest geschikte omgeving gezet en als u zelf uw lot zou kunnen bepalen, zou u spoedig uitroepen: 'Heere, kiest U mijn erfenis voor mij, want door mijn eigenzinnigheid wordt ik door vele smarten doorboord.' Wees tevreden met wat u heeft, omdat de Heere alles doet medewerken ten goede. Neem dagelijks uw eigen kruis op; het is de last die het beste bij uw schouders past en het zal blijken dat het geschikt is om u in alle woord en werk te volmaken tot eer van God. Buig, eigen ik en hoogmoedig ongeduld! Het is niet aan u om te kiezen, maar alleen de Heere der Liefde kiest!

**'k Weet dat mij rampen zullen treffen;
Toch vrees ik voor geen kwaad,
Zo slechts 't geloof aan Uwe liefde
Mij nimmermeer verlaat.**

In welke u zich verheugt.

In welke u zich verheugt, nu voor een korte tijd (als het nodig is) bedroefd zijnde door veel verzoeken. "En kan een christen zich verheugen, terwijl hij bedroefd is?" Zonder enige twijfel. Zeelieden verhalen ons, dat op sommige plaatsen op zee, waar een sterke stroom aan de oppervlakte in de ene richting wordt waargenomen er ook in de diepte een sterke stroom in tegenovergestelde richting loopt. Twee zeeën stromen elkaar zo niet in de weg, vermengen zich niet met elkaar, maar de ene stroom loopt in de ene en de ander in de tegenovergestelde richting. Zo is het met een christen ook gesteld. Aan de oppervlakte is er een stroom van verdriet en bedruktheid, in donkere golven voortrollende, maar beneden in de diepte is er een sterke onderstroom van grote blijdschap, die daar altijd vloeit. Vraagt u naar de reden van deze grote blijdschap? De apostel zegt ons: "In welke u zich verheugt." Wat bedoelt hij hiermee? Sla de zendbrief op en u zult het ontdekken. Hij schrijft aan de vreemdelingen in Pontus enz. En het eerste, dat hij hun schrijft, luidt: "dat zij uitverkoren zijn naar de kennis van God de Vader." Dit is de verzekering "waarin u zich grotelijks verheugt." Ja, zelfs waar een christen "bedroefd is door veel verzoeken," wat een genade om het te mogen weten, dat hij toch door God is uitverkoren. Iedereen, die verzekerd is, dat God hem uitverkoren heeft van vóór de grondlegging van de wereld, mag met recht zeggen: "in welke ik mij verheug." Laten wij hier eens over nadenken. Voordat God de hemel en de aarde schiep of de zuilen van het firmament grondvestte, heeft Hij op mij Zijn liefde gesteld, op de borst van de grote Hogepriester schreef Hij mijn naam en in Zijn eeuwig boek staat er, om nooit te worden weggeveegd, "uitverkoren naar de voorkennis van God." Voorwaar, dit mag een mensenziel in zich doen opspringen en alle neerslachtigheid, die de zwakheden van het vlees haar veroorzaken, zullen als niets wezen. Immers de sterke stroom van zijn overvloeiende blijdschap zal de last van zijn droefheid wegvagen. Elke hinderpaal om verwerpene, zal hij alle droefheden overstromen, totdat zij verdrongen en verdronken zijn en in eeuwigheid niet meer gevonden zullen worden. "In welke u zich verheugt." Kom, christen, u bent bedrukt en terneergeslagen. Denk een ogenblik na, u bent van God uitverkoren en Hem dierbaar. Laat de psalm van de uitverkiezing in uw oor weerklinken, de oude kerkklok toon van het verbond, en waar u uw naam in die tonen hoort uitspreken, zeg mij, bid ik u, maakt dit u niet blijde? "Verblijdt u zeer, al is het, dat u nu, een weinig tijds, als het nodig is, bedroefd bent door vele verzoeken."

Voorts bestaat er nog een drang. De apostel zegt, dat wij "uitverkoren zijn in de heiligmaking van de Geest, tot gehoorzaamheid en besprenging van het bloed van Jezus Christus... in Welke u zich verheugt." Wordt de gehoorzaamheid van Christus mij niet om de lendenen gegord om mijn schoonheid en een sierlijk gewaad te zijn? En is het bloed van Jezus Christus niet op mij gesprengd om al mijn schuld en zonde weg te nemen? Zal ik mij dan hierin niet zeer verblijden?

Wat zal er zijn in alle bedrukt heden en neerslachtigheid van de geest, die mij overkomen kunnen, dat mij zou nopen om mijn harp te verbreken, al word ik vaak gedrongen mijn harp aan de wilgen te hangen? Verwacht ik niet, dat mijn zangen weer ten hemel zullen opstijgen? Ja, zelfs nu in de duisternis vertonen zich de vonken van mijn blijdschap, als ik bedenk, dat het bloed van Jezus op mij nog steeds is gesprengd en de heerlijke gerechtigheid van de Messias mij nog bedekt. De grote en heerlijke troost van de apostel is echter, dat wij uitverkoren zijn tot een onverderfelijke en onbevlekkelijke en onverwelkelijke erfenis, die in de hemel voor ons is bewaard en dat wij zelf daarvoor bewaard worden. Met recht mag hem dit zeer verblijden. Hij naderde de poorten van de dood en zijn geest is bedrukt, want hij moet alles achterlaten wat dit leven dierbaar maakt. Voorts brengt de ziekte naar zijn aard een eigenaardige bedruktheid mee. Maar u gaat bij hem zitten en spreekt: "Daar ginds zijn de eeuwige groene weiden, Waar Hij Zijn kinderen zal leiden." U vertelt hem van het Kanaän aan gindse zijde van de Jordaan, van het land van melk en honing vloeiende, van het Lam, in het midden van de troon, en van alle heerlijkheid, die God bereid heeft voor die Hem liefhebben, en u ziet het licht gloren in zijn doffe oog en zijn bedruktheid wijkt en het is de taal van zijn hart: 'k Sta aan de oever van de Jordaan. En zie met zoet verlangen. Het land van de eeuw'ge blijdschap aan, Waar 'k weldra wordt ontvangen. De voorsmaak van de komende heerlijkheid vervuld zijn hart met een onuitsprekelijke vreugde.

Wat is uw hoop?

Zijn zij beschaamd, omdat zij gruwel bedreven hebben? Ja, zij schamen zich in het minste niet, en weten niet schaamrood te worden; daarom zullen zij vallen onder de vallenden; ten tijde hunner bezoeking zullen zij struikelen, zegt de Heere. Jeremia 8: 12

De meeste mensen moeten ergens een geheime valse hoop hebben, want kijk eens hoe ze bezig zijn. Zeker deze mensen moeten ergens een denkbeeldige hoop hebben, anders zouden ze niet doen wat ze doen. We zien veel mensen die zich druk maken over wie ze zijn, ze maken zichzelf mooi terwijl hun ziel verwoest is. Ze zijn als iemand die de voordeur schildert terwijl het huis in brand staat. Ze moeten zeker ergens een ongegronde hoop hebben die hun zo ongevoelig maakt. We zien mensen die niet bang worden en beven terwijl ze wel geloven in de Bijbel die hen verteld dat God elke dag woedend op hen is. Zeker, de stilte in hun hart moet voortkomen uit een geheime hoop die in hun geest schuilt. Het touw van de genade is de zondaar toegeworpen maar hij wil het niet vastgrijpen. Hij kan niet zo dwaas zijn dat hij graag verloren gaat, hij moet ergens op hopen, anders zou hij zich niet zo inspannen. Het is de hoop op zichzelf die de mens verwoest en vernietigd. Totdat je volledig los bent van het hopen op jezelf is er geen hoop dat het Evangelie ooit kracht voor je zal doen. Maar wanneer je je handen uitstrekt als iemand die verdrinkt en voelt dat je alles hebt verloren als er niemand tussenbeide komt die sterker is, dan is er hoop voor je.

Als we je maar konden laten zeggen, "Eén ding weet ik, ik kan mijzelf niet redden. Eén ding voel ik, ik heb iemand nodig die sterker is dan mij om mij te redden." Als je dat kunt zeggen zullen we ons over je verheugen. En ik hoop dat God dan zal geven dat die vreugde niet tevergeefs is.

De erfenis van de gelovige.

Geloofd zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren, tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden. Tot een onverderfelijke, en onbevlekkelijke, en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen bewaard is voor u. 1 Petrus 1: 3 - 4

Een erfenis is niet iets dat wordt gekocht met geld, verdiend door arbeid, of gewonnen door verovering. Als iemand een erfenis heeft, dan is die bij de geboorte tot hem gekomen. Het was niet vanwege enige bijzondere verdienste in hem, maar gewoon omdat hij de zoon van zijn vader was, dat hij het eigendom kreeg wat hij nu bezit. Zo is het ook met de hemel. De mens die deze heerlijke erfenis zal ontvangen, zal deze niet verkrijgen door de werken van de wet, noch door de inspanningen van het vlees; het zal hem worden gegeven door genadig recht, omdat hij is "wedergeboren, tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden." 1 Petrus 1: 3 SV En zo een erfgenaam van de hemel is geworden door het bloed en de geboorte. Zij die tot een nieuw leven komen zijn zonen en dochters, want is er niet geschreven, dat Hij "vele kinderen tot de heerlijkheid zal leiden?" Hebreëen 2: 10 Zij komen daar niet als dienstknecht; geen enkele dienstknecht heeft recht op de erfenis van zijn meester. Laat hem nog zo trouw zijn, maar hij is niet de erfgenaam van zijn meester. Maar omdat jullie kinderen zijn – kinderen door Gods adoptiekinderen door de wedergeboorte van de Geest – omdat jullie door een bovennatuurlijke kracht opnieuw geboren zijn, worden jullie erfgenamen van het eeuwige leven en gaan jullie de vele huizen van het huis van onze Vader hierboven binnen. Laten we dan altijd begrijpen, als we aan de hemel denken, dat het een plaats is die van ons is en een staat die we moeten genieten als resultaat van de geboorte – niet als resultaat van het werk.

Ellende, een pleitgrond voor de zondaar.

Een man die gewond op het strijdveld ligt, zal, wanneer de hospik of soldaten langskomen niet zeggen: "Ach, ik heb maar een kleine wond," want hij weet dat zij hem dan zouden laten liggen. Maar hij schreeuwt het uit: "Ik bloed hier al uren, ik sterf bijna aan deze verschrikkelijke wond," hij doet dit omdat hij weet dat hij dan snel geholpen zal worden. En wanneer hij het ziekenhuis binnen gaat, zegt hij niet tegen de verpleegster: "Ik heb maar een kleine aangelegenheid, ik zal er snel weer bovenop komen;" maar hij vertelt de waarheid aan de chirurg in de hoop dat hij meteen het bot kan zetten en dat er extra goed voor hem gezorgd zal worden. Ach, zondaar, doe dat ook bij God. De juiste manier om te pleiten is om te pleiten op uw ellende, uw onmacht, uw gevaar en uw zonden. Ontbloot uw wonden voor de Heere en zoals Hizkia de brief van Sanherib voor het aangezicht van de Heere uitspreidde, spreidt zo ook uw zonden voor Hem uit met veel tranen en veel roepen en zeg: "Heere, verlos mij hiervan, red mij van deze zwarte en vuile dingen, ter wille van Uw oneindige genade." Als u verstandig wilt zijn moet u uw zonden belijden, omdat men behouden zal worden uit genade.

Beschrijving van de schijn gelovige.

Schijn gelovige, ik moet u eerlijk zeggen wat u bent. U bent een lijk, keurig gewassen en fatsoenlijk opgebaard. U bent mooi aangekleed in een keurig pak en overvloedig besprenkeld met zoete parfums en gehuld in mirre en kassie en aloë. U bent met bloemen omhuld, uw borst is door de hand van genegenheid bedekt met mooie rozen, maar u hebt geen leven en daarom is uw bestemming het graf.

Het verderf is uw erfgoed, uw plaats van verblijf is vastgesteld, "Waar uw worm niet sterft en het vuur niet uitgeblust wordt," Markus 9: 44, want die niet geloofd zal hebben, zal verdoemd worden. Markus 16: 16 Als u niet geloofd zult hebben, zult u met al uw waardigheid en moraliteiten, met uw doop en sacramenten, verdoemd worden. Er is geen tussenplaats, geen speciaal gereserveerde en aangename verblijven voor nobele en deugdzame ongelovigen. Want als zij geen oprecht geloof bezitten, zullen zij in bundels met de rest worden samengebonden, want God zal met ongelovigen hetzelfde doen als met leugenaars, dieven, hoereerders, dronkaards en afgodendienaars. Pas op, schijn gelovige, want uw ongeloof zal tijdens de grote zitting voor de Rechter Zelf komen en voor de daarbij behorende engelen met het meest veroordelende bewijs tegen u. Er zal worden gezegd: "Neem hem weg, Christus heeft hem niet gekend en hij heeft Christus niet gekend, hij had de Zoon niet, hij zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem."

Sabbatsrust voor Gods volk.

Er blijft dus een sabbatsrust over voor Gods volk. Hebreëen 4: 9

Wat zullen de omstandigheden van de gelovige in de hemel verschillen van die hier op aarde! Hij is hier op aarde om zich af te matten, maar in het land van onsterfelijkheid is vermoeidheid onbekend. Vol verlangen om zijn Meester te dienen, komt hij er nu vaak achter dat zijn kracht niet even groot is als zijn ijver; en daarom bid hij voortdurend: 'Help mij om U te dienen, o God!' Als hij een actieve natuur heeft, zal zijn hand veel werk vinden om te doen; het is niet te veel voor zijn wil, maar wel meer dan genoeg voor zijn krachten. Hij krijgt niet genoeg van het werk op zich, maar het vermoeit hem wel. Herken jij dit? Laat het volgende je dan tot bemoediging zijn. De hitte van de dag duurt niet altijd; de zon buigt zich naar de horizon. En als zij weer opgaat, breekt er een dag aan die mooier is dan je hier ooit hebt meegemaakt. De zon zal opgaan over een land waar God dag en nacht gediend wordt, maar waar men toch rust van alle arbeid. Hier is de rust slechts gedeeltelijk, daar is zij volmaakt. Hier wankelt de christen steeds, want hij voelt dat hij zijn doel nog niet bereikt heeft. Maar daar is volmaakte rust, omdat de top van de berg bereikt is, namelijk de boezem van God. Hoger stijgen is niet mogelijk. O bezwijkende werker! Denk eraan dat je straks voor eeuwig zult rusten. Kun je dit bevatten? Het is een eeuwige rust. Een rust die overblijft. Hier dragen onze beste genoegens nog het stempel van sterfelijkheid, en hier verwelken de mooiste bloemen nog; van onze volle bekers blijft al snel alleen maar wat drab over, en de lieflijkste vogels vallen door de pijlen van de dood. Over onze beste dagen hangt de schaduw van de nacht en het hoogwater van ons geluk verandert in het eb van de smart. Daar is alles onsterfelijk. De harp hangt niet te roesten, de kroon blijft onverwelkelijk, het oog verdonkert niet, de stem verliest haar kracht niet, ons hart ontzinkt ons niet meer. Er is eindeloos genot. Wat een zalige dag, als de sterfelijkheid door het leven verslonden wordt en de eeuwige sabbat zal beginnen!

En Hij legde hun uit.

En Hij legde hun uit, in al de Schriften, hetgeen van Hem geschreven was. Lucas 24: 27 De twee discipelen op de weg naar Emmaüs hadden een zeer leerzame reis. Hun metgezel en leraar was de beste Leraar die er was, de uitlegger bij uitnemendheid in wie al de schatten der wijsheid en kennis verborgen zijn. De Heere Jezus verwaardigde Zich een prediker van het Evangelie te worden en Hij schaamde zich niet om Zijn bediening uit te oefenen voor een gehoor van twee personen. Ook nu wil Hij zelfs de Leraar voor één enkele persoon zijn.

Laten we vurig verlangen naar zo'n uitnemende Leraar, want als Hij ons niet wijzer maakt, worden we nooit wijs tot zaligheid. Deze ongeëvenaarde Leraar gebruikte als leerboek het beste Boek dat er was. Hoewel Hij in staat was nieuwe waarheid te openbaren, gaf Hij er de voorkeur aan oude waarheid uit te leggen. Door Zijn alwetendheid wist Hij wat de beste manier van uitleg was en door zich direct tot Mozes en de profeten te wenden, liet Hij ons zien dat de zekerste weg tot wijsheid geen speculatie, redenering of het lezen van menselijke boeken is, maar het overdenken van Gods Woord. Het zekerste middel om geestelijk verrijkt te worden in hemelse kennis is het graven in deze goudmijn, het opduiken van parels uit deze hemelse oceaan. Als Jezus anderen wilde verrijken, dolf Hij in de groeve van de Heilige Schrift. Het begunstigde tweetal werd ertoe gebracht aandacht te schenken aan de beste onderwerpen, want Jezus sprak over Jezus en legde hen de dingen die op Hem betrekking hadden nader uit. Hier werd de diamant door de diamant geslepen en wat zou ooit een beter product op kunnen leveren? De Meester van het huis ontsloot zelf de deuren, leidde Zijn gasten naar de tafel en plaatste daarop Zijn beste spijzen. Hij die Zelf de schat in de akker verborgen had, leidde Zelf de zoekers daarheen. De Heere wilde natuurlijk de lieflijkste onderwerpen behandelen en Hij kon geen lieflijker onderwerp vinden dan Zijn eigen Persoon en werk: met het oog hierop moeten we altijd het Woord onderzoeken. O, wat een genade om de bijbel te bestuderen met Jezus Zelf als onze Leraar en als onze les!

Christus en Zijn kinderen.

Als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zo zal Hij zaad zien. Jesaja 53: 10 Onze Heere Jezus is niet tevergeefs gestorven. Zijn dood was een offer: Hij stierf als onze Plaatsbekleder, want de dood was de straf voor onze zonden; en omdat Zijn plaatsbekleding door God werd aanvaard, heeft Hij hen, voor wie Hij Zijn ziel tot een schuldoffer stelde, gered. Door de dood werd Hij gelijk de tarwekorrel, die veel vrucht voortbrengt. Er moest een geslacht van kinderen volgen op Jezus; Hij is "de Vader der eeuwigheid." Hij zal zeggen: "Zie Ik, en de kinderen, die Gij mij hebt gegeven." Een man wordt geëerd in zijn zonen, en Jezus heeft zijn pijlkoker vol met deze pijlen van de Machtige. Een man wordt vertegenwoordigd in zijn kinderen, en dat wordt Christus door de christenen. Het leven van een man lijkt te worden verlengd en uitgebreid in zijn zaad en zo wordt het leven van Jezus voortgezet in de gelovigen. Jezus leeft, want Hij ziet Zijn zaad. Hij vestigt Zijn oog op ons, Hij heeft vermaak in ons, Hij erkent ons als de vrucht van de arbeid van Zijn ziel. Laten wij er blij om zijn, dat onze Heere nooit ophoudt Zich te verheugen in het resultaat van Zijn ontzettend offer en dat Hij nooit zal ophouden Zijn ogen te doen genieten van de oogst van Zijn dood. Die ogen, die eenmaal om ons weenden, aanschouwen ons nu met blijdschap. Ja, Hij ziet op hen, die naar Hem zien. Onze ogen ontmoeten elkaar. Wat een vreugde is dit!

Belijden met je mond en hart.

Indien gij met uw mond zult belijden de Heere Jezus, en met uw hart geloven, dat God Hem uit de doden opgewekt heeft, zo zult gij zalig worden. Romeinen 10: 9

Er moet een belijden zijn met de mond. Heb ik dat gedaan? Heb ik openlijk mijn geloof beleden in Jezus als de Zaligmaker, die God heeft opgewekt uit de doden, en heb ik het gedaan op de manier, die God wil? Laat ik deze vraag eerlijk beantwoorden. Er moet ook zijn een geloven met het hart. Geloof ik oprecht in de verrezen Heere Jezus? Vertrouw ik op Hem als mijn enige hoop op de zaligheid?

Komt dit vertrouwen uit mijn hart? Laat ik antwoorden als voor het aangezicht van God. Als ik in waarheid kan beweren, dat ik zowel Christus heb beleden als geloofd in Hem, dan ben ik behouden. De tekst zegt niet, dat het misschien wel zo is, maar het is zo duidelijk als wat en zo helder als de zon aan de hemel: "gij zult zalig worden." Als gelovige en belijder mag ik mijn hand leggen op deze belofte, en er voor de HEERE God op dit ogenblik op pleiten en gedurende mijn gehele leven, en in het uur van de dood, en op de oordeelsdag. Ik moet worden bevrijd van de schuld van de zonde, van de straf van de zonde en tenslotte van de zonde zelf. God heeft het gezegd: "Gij zult zalig worden." Ik geloof het. Ik zal zalig worden: Ik ben zalig. Ere zij God voor eeuwig en altoos.

Toen opende Hij hun verstand.

Toen opende Hij hun verstand, opdat zij de Schriften verstonden. Lukas 24: 45
Hem die wij gisterenavond de Schriften zagen openen, zien we hier als Degene die het verstand opent. Wat dat eerste betreft heeft Hij veel medewerkers, maar wat het tweede betreft staat Hij helemaal alleen. Velen kunnen ons de Schrift voorhouden, maar alleen de Heere kan het verstand voorbereiden die aan te nemen. Onze Heere Jezus verschilt van alle andere leraren; zij bereiken het oor, maar Hij onderwijst het hart; zij houden zich met het uitwendige woord bezig, maar Hij wekt een innerlijke begeerte naar de waarheid, waardoor we haar geur en geest deelachtig worden. De meest ongeletterde mens wordt een gevorderde in de genade als de Heere Jezus door Zijn Heilige Geest hen de geheimen van Zijn Koninkrijk uitlegt en hen de goddelijke zalving schenkt, waardoor ze het onzichtbare aanschouwen. Hoe gelukkig zijn we als ons verstand door de Meester verlicht en versterkt wordt. Hoeveel geleerde mensen zijn er niet, die niets van eeuwige dingen weten! Zij kennen de dodende letter van de openbaring, maar haar levendmakende geest kunnen zij niet onderscheiden; er ligt een sluier over hun hart, waar de natuurlijke ogen van het verstand niet doorheen kunnen kijken. Dat was ook eens met ons het geval; wij die nu zien, waren eens helemaal blind; de waarheid was voor ons eens verborgen als schoonheid door de duisternis, waaraan we ongemerkt voorbijgaan. Als Jezus niet in Zijn liefde tot ons gekomen was, zouden we nog steeds volslagen onwetend zijn, want zonder Zijn genadige opening van ons verstand kunnen we net zo min geestelijke kennis verkrijgen als dat een kind de piramiden zou kunnen beklimmen, of een struisvogel naar de sterren zou kunnen vliegen. Alleen op Jezus' school kan Gods waarheid werkelijk geleerd worden; op andere scholen leren we misschien wat we geloven moeten, maar alleen Christus kan ons leren hoe we geloven moeten. Laten we aan Jezus' voeten gaan zitten en Hem ernstig bidden om Zijn gezegende hulp, zodat ons verduisterd verstand verlicht zal worden en ons zwakke begrip de hemelse dingen kan bevatten.

Ik zocht Hem, maar ik vond Hem niet.

Ik zocht Hem, maar ik vond Hem niet. Hooglied 3: 1

Vertel mij waar je de gemeenschap met Christus verloren bent, en ik zal je de beste plaats aanwijzen om Hem te vinden. Ben je Hem in de binnenkamer, tijdens het persoonlijke gebed, verloren? Dan moet je Hem daar zoeken en zul je Hem daar weer vinden. Ben je Christus door de zonde verloren? Je zult Hem dan alleen vinden wanneer je die zonde opgeeft. Je zult Hem vinden wanneer je, met de hulp van de Heilige Geest, het lichaamsdeel doodt dat je tot zonde verleidt. Verloor je Christus door het verwaarlozen van het lezen van Zijn Woord? Zoek Hem dan juist in Zijn Woord.

Het spreekwoord dat zegt: 'Je kunt iets alleen daar vinden, waar je het verloren bent,' is helemaal waar. Zoek Christus daarom op de plaats waar je Hem verloren bent, want Hij is niet weggegaan! Maar het valt ons vaak zwaar om terug te keren. Bunyan vertelt ons in 'De Christenreis,' dat de pelgrim de terugweg naar het Prieel van de rust, waar hij zijn rol verloren was, de moeilijkste weg vond die hij ooit moest begaan. Het is makkelijker om twintig mijl vooruit te gaan, dan om één mijl terug te gaan, om het verlorene te zoeken. Als je je Meester terugvindt, klem je dan aan Hem vast. Maar hoe komt het eigenlijk dat je Hem verloren bent? Je zou namelijk verwachten dat je zo'n dierbare Vriend nooit zou verlaten, want Zijn aanwezigheid is zo ontzettend heerlijk, Zijn woorden zijn zo vol troost, en Zijn gezelschap is zo dierbaar! Hoe komt het, dat je niet ieder moment op Hem lette, omdat je bang was Hem uit het oog te verliezen? Wat een genade dat je nog op zoek bent naar Hem, nadat je Hem achterliet. Wat een genade dat je nu zucht: 'O, wist ik maar waar ik Hem kon vinden!' Ga ermee door Hem te zoeken, want het is gevaarlijk om zonder je Heer te zijn. Zonder Christus ben je als een schaap zonder herder, als een boomwortel zonder water, als een dor blad dat in de storm van de boom des levens is afgefallen. Zoek Hem met je hele hart, dan zal Hij Zich laten vinden; denk aan niets anders dan aan Hem. Dan zul je Hem al snel weer vinden en het zal je tot grote blijdschap en tot geluk zijn!

Wend mijn ogen af, dat zij geen ijdelheid zien.

Wend mijn ogen af, dat zij geen ijdelheid zien; maak mij levend door Uw wegen.

Psalm 119: 37

Er bestaan allerlei soorten ijdelheid. De zotskap met bellen voor de dwaas, de vreugde van de wereld, de dans, de lier en de beker der losbandigheid; we weten allemaal dat dit ijdelheden zijn, ze zijn voor een ieder als zodanig kenbaar. Veel verradelijker, maar even ijdel zijn de zorgen der wereld en de bedrieglijkheid van de rijkdom. Iemand kan de ijdelheid zowel najagen op kantoor als in de schouwburg. Als hij zijn hele leven besteedt aan het bijeengaren van rijkdom, brengt hij zijn dagen eveneens in ijdelheid door. Als we Christus niet volgen en God niet het hoogste doel van ons leven maken, verschillen we alleen maar uiterlijk van de meest lichtzinnige. Het is duidelijk dat het noodzakelijk is dit eerste deel van onze tekst voortdurend te bidden. 'Maak mij levend door Uw wegen.' De psalmist belijdt dat hij lusteloos, zwaarmoedig en lui is, zo goed als dood. Misschien voelt u zich ook wel zo, beste lezer. We zijn zo traag dat de beste motieven ons niet tot leven kunnen brengen dan alleen de Heere Zelf. Wat zegt u? Zal de hel mij dan niet uit mijn wezenloze toestand opschrikken? Zal ik, als ik aan het omkomen van zondaren denk, dan niet wakker worden. Zal de hemel mij niet verlevendigen? Kan ik aan de beloning denken die de rechtvaardigen in de hemel te wachten staat en daar koud bij blijven? Zal de dood mij dan niet doen opschrikken? Kan ik eraan denken dat ik sterf en voor God zal staan en dan toch traag zijn in de dienst van mijn Meester? Zal de liefde van Christus mij daar niet toe aanzetten?

Kan ik aan Zijn dierbare wonden denken, kan ik aan de voet van het kruis staan en niet door vurige ijver worden aangespoord? Het lijkt van wel! Geen enkele overweging kan ons tot ijver opwekken; dat moet God Zelf doen, vandaar deze uitroep: 'Maak Gij mij levend.' De psalmist stort zijn hele ziel uit in vurige smeekbeden: zijn lichaam en zijn ziel zijn daarbij betrokken. 'Wend mijn oog af,' zegt het lichaam: 'Verlevendig mijn ziel,' roept de ziel uit. Dit is een gepast gebed voor iedere dag. O Heere, wil het nu ook vanavond verhoren.

Abel werd herder van kleinvee.

Abel werd herder van kleinvee. Genesis 4: 2

Als herder heiligde Abel zijn werk, en hij deed het tot Gods eer. Hij offerde een bloedig offer op zijn altaar. De Heere sloeg acht op Abel en zijn offer. Dit voorbeeld, al aan het begin van de geschiedenis, is ontzettend helder en duidelijk. Het is zoals de eerste lichtstraal, die het oosten rood kleurt bij het opgaan van de zon. Het volle licht is nog niet aanwezig, maar het is heel duidelijk te zien dat de zon aan het opkomen is. Als we naar Abel kijken, zien we dat hij, als herder en priester tegelijk, een offer brengt dat aangenaam is voor God. Wij denken dan meteen aan onze Heere, Die aan Zijn Vader een offer bracht wat aangenomen werd. Abel werd zonder reden gehaat door zijn broer. Zo was het ook met de Zaligmaker. De natuurlijke en vleselijke mens haatte de mens die door God aangenomen werd. Hij haatte hem omdat de Geest van genade in Abel gevonden werd, en rustte niet voor zijn bloed vergoten was. Abel viel, en hij besprenkelde zijn altaar en offer met zijn eigen bloed. Ook hierin is hij een afschaduwing van de Heere Jezus, Die door de vijandschap van de mensen werd gedood, terwijl Hij als Priester dienst deed voor het aangezicht van Zijn God. 'De goede Herder geeft Zijn leven voor de schapen.' Hij werd gedood door de haat van mensen en besprenkelde de hoornen van het altaar met Zijn eigen bloed. 'Het bloed van Abel spreekt.' De Heere zei tegen Kaïn: 'Er is een stem van het bloed van uw broer, dat van de aardbodem tot Mij roept.' Het bloed van de Heere Jezus heeft een machtige stem en de inhoud van Zijn gebed is niet wraak, maar genade. Het is niet te beschrijven hoe heerlijk het is om te staan bij het altaar van onze goede Herder. Hem daar te zien bloeden als een geslachte Priester, en vervolgens te horen dat Zijn bloed van vrede spreekt; vrede tussen de mens en zijn beledigde Maker, vrede door al de eeuwen van de eeuwigheid heen. Abel is de eerste herder in de tijd, maar onze harten zullen de Heere Jezus op de eerste plaats zetten. U, grote Herder van de schapen, wij prijzen U met ons hele hart, wanneer wij U zien, staande als voor ons geslacht!

Ik heb een verkorene uit het volk verheven.

Ik heb een verkorene uit het volk verheven. Psalm 89: 20

Waarom werd Christus uit het volk uitgekozen? Zeg het maar, want de gedachten die als eerste in het hart opkomen, zijn de beste. Was het niet omdat Hij onze Broeder zou kunnen zijn, onze Bloedverwant? Wat is de band nauw tussen Christus en de gelovigen. Een gelovige kan zeggen: 'Ik heb een Broer in de hemel; ik mag dan arm zijn, maar ik heb een Broer Die rijk is, en Hij is Koning; Hij zal ervoor zorgen dat het mij aan niets ontbreekt, want Hij heeft mij lief.' Christen, draag deze heerlijke gedachte als een diamanten ketting om de hals van je geheugen. Steek haar als een gouden ring aan je vinger, ter herinnering, en gebruik haar als het zegel van de Koning Zelf, door al de smeekbedes van het geloof ermee te stempelen. Hij is een Broer in de benauwdheid; behandel Hem dan ook als zodanig; Hij werd uit het volk uitverkoren opdat Hij onze behoeften zou kennen en medelijden zou kunnen voelen met ons. Hij is in alles op dezelfde wijze als wij verzocht, maar zonder zonde. In al ons verdriet weten we dat Hij met ons meevoelt. Verzoeking, pijn, teleurstelling, zwakheid, vermoeidheid, armoede – Hij kent al deze omstandigheden, want Hij heeft er Zelf in gezeten. Denk daaraan en laat het je tot troost zijn. Hoe moeilijk en pijnlijk de weg ook is, jij draagt toch de sporen van de voetstappen van je Heiland; zelfs als je door de donkere vallei van schaduwen van de dood en door de diepe wateren van de aanzwellende Jordaan gaat, dan zul je ook daar Zijn voetstappen vinden, ingedrukt in de grond. Hij is onze Voorloper; elke last die wij te dragen hebben, heeft eens op de schouders van Immanuel gelegen.

Mijn Heiland leed veel zwaarder pijn; zou ik dan ongeduldig zijn? Grijp moed! Koninklijke voeten hebben een bloedrood spoor op de weg achtergelaten, en zij hebben het doornige pad voor eeuwig geheiligd.

Wij zullen Uw uitnemende liefde vermelden.

Wij zullen Uw uitnemende liefde vermelden, meer dan de wijn. Hooglied 1: 4
Jezus wil niet dat Zijn volk Zijn liefde vergeet. Als de liefde die ze ervaren hebben, vergeten wordt, dan zoekt Hij hen met vernieuwde liefde weer op. 'Vergeet u Mijn kruis?' zegt Hij. 'Ik zal er voor zorgen dat u zich dat weer herinnert, want aan Mijn tafel zal Ik Mijzelf weer opnieuw aan u openbaren. Bent u vergeten wat Ik voor u gedaan heb in het raadsbesluit van eeuwigheid? Daar zal Ik u aan herinneren, want u hebt een raadgever nodig en als u roept, zult u ontdekken dat Ik gereed sta om te komen.' Moeders zorgen ervoor dat ze niet door hun kinderen vergeten worden. Als een jongen naar Australië is vertrokken en niet naar huis schrijft, dan schrijft zijn moeder hem: 'Heeft mijn jongen zijn moeder vergeten?' Dan komt er spoedig een brief terug, waaruit blijkt dat de kleine herinnering niet tevergeefs is geweest. Zo gaat dat ook met Jezus. Hij zegt tegen ons: 'Denk aan Mij,' en ons antwoord is: 'Wij zullen Uw liefde gedenken.' Wij zullen Uw liefde en zijn ongeëvenaarde geschiedenis gedenken. Zij is zo oud als de heerlijkheid die Gij bij de Vader had voordat de wereld was. Wij herinneren ons, o Jezus, Uw eeuwige liefde toen Gij onze Borg werd en ons als Uw bruid ondertrouwde. Wij herinneren Uw liefde die in Uw offer tot uiting kwam, die liefde die tot aan de volheid des tijds dat offer overdacht en waarnaar verlangend werd uitgezien, naar het tijdstip waarover in de boekrol geschreven staat: 'Zie, Ik kom.' Wij gedenken Uw liefde, Jezus, zoals die tot uiting kwam in Uw heilig leven vanaf de kribbe van Bethlehem tot aan de Hof van Gethsemane. Wij volgen Uw spoor vanaf de wieg tot het graf, want ieder woord en iedere daad van U was liefde, en wij verheugen ons in Uw liefde, die zelfs de dood niet kon uitputten, Uw liefde die zo heerlijk tot uiting kwam in Uw opstanding. Wij gedenken Uw vurig brandende liefde die U geen rust laat tot al Uw uitverkorenen veilig thuis zullen zijn, Sion verheerlijkt en Jeruzalem in de hemel gevestigd zal zijn op zijn eeuwige fundamenten van licht en liefde.

Wandelen zonder bang te zijn.

Hij zal de voeten zijner gunstgenoten bewaren. 1 Samuël 2: 9
De weg is glibberig en onze voeten zijn teer, maar de HEERE zal onze voeten bewaren. Als wij onszelf met een gehoorzaam geloof overgeven om Zijn heiligen te zijn, zal Hijzelf onze Bewaarder zijn. Hij zal niet slechts Zijn engelen opdragen ons te behoeden, maar Hijzelf zal onze gangen bewaren. Hij zal onze voeten voor struikelen bewaren, zodat wij niet onze kleren bezoedelen, onze zielen verwonden en de vijand oorzaak geven tot godslastering. Hij zal onze voeten voor dwaling bewaren, zodat wij ons niet op doolpaden of op wegen van dwaasheid begeven, of op de wegen van wat de wereld gewoon is. Hij zal onze voeten bewaren voor opzwellen door vermoeidheid of voor het krijgen van blaren door de ruwheid en de lengte van de weg. Hij zal onze voeten voor verwonding bewaren; onze schoenen zullen van ijzer en koper zijn, zodat wij, zelfs al treden wij op de snede van het zwaard of op dodelijke slangen, niet zullen bloeden of worden vergiftigd. Ook zal Hij onze voeten uit het net rukken. Wij zullen niet worden verstrikt door de misleiding van onze boosaardige en listige vijanden. Laten wij, met een belofte als deze, lopen zonder vermoeidheid en wandelen zonder vrees. Hij, die onze voeten bewaart, zal dat doen met goed gevolg.

Want Hij zal u redden van de strik van de vogelvanger.

Want Hij zal u redden van de strik van de vogelvanger. Psalm 91: 3

Op twee manieren redt God Zijn kinderen uit de strik van de vogelvanger. Hij redt hen ervan en eruit. Ten eerste redt Hij hen van de strik. Hij laat hen er niet in vallen. Maar als zij erin gevangen zijn, redt Hij hen eruit. Dat is de tweede manier. Voor sommigen is de eerste belofte het dierbaarst, voor anderen is de tweede kostbaarder. Hij zal u redden van de strik van de vogelvanger. Hoe doet Hij dit dan? Vaak is verdriet het middel, waardoor God ons redt. God weet dat onze afdwaling ons al snel naar het verderf zal slepen, en Hij zendt ons in Zijn genade de gesel van het verdriet. Wij zeggen: 'Heere, waarom gebeurt dit?' We beseffen niet dat ons verdriet het middel was om ons te bewaren voor een nog groter verdriet. Velen zijn voor de ondergang bewaard door het kruis wat zij te dragen hadden. Het zorgde ervoor dat de vogels verschrikt van het net wegvlogen. Op andere momenten bewaart God Zijn kinderen voor de strik van de vogelvanger, door hen grote geestelijke kracht te schenken, zodat zij op het moment dat zij verzocht worden door het kwade, kunnen zeggen: 'Hoe zou ik dit grote kwaad kunnen doen en zondigen tegen God?' Maar wat een genade, dat God de gelovige, als hij in een onbewaakt ogenblik in het net terecht komt, er ook uit verlossen wil. O afgedwaalde! Wees diep verslagen in je hart, maar wanhoop niet. Hoewel je afgedwaald bent, luister toch naar wat je Verlosser zegt: 'Keer terug, afkerige kinderen, Ik zal u van uw afdwalingen genezen.' Maar je zegt misschien: 'Het is onmogelijk om terug te keren, want ik ben gevangen.' Luister dan naar deze belofte: 'Hij zal u redden van de strik van de vogelvanger.' Je zult uit al het kwaad verlost worden waarin je gevallen bent, en hoewel je altijd berouw zult houden over je verkeerde weg, zal Hij, Die jou heeft liefgehad, je toch niet uitwerpen; Hij zal je aannemen en je vreugde en blijdschap geven, zodat de beenderen zich verheugen, die Hij verbrijzeld heeft. In het net van de vogelvanger zal geen enkele paradijsvogel omkomen!

Doch Martha was zeer bezig met veel dienen.

Doch Martha was zeer bezig met veel dienen. Lukas 10: 40

Het was niet verkeerd dat ze diende. Dienstbaarheid past iedere christen. 'Ik dien' behoort het motto van alle prinsen van de koninklijke familie des hemels te zijn. Ook was het niet verkeerd dat ze 'veel diende.' Dat kunnen we nooit te veel doen. Laten we dat zo veel mogelijk doen; laten we onze Meester dienen met hoofd en hart en handen. Het was niet verkeerd dat ze druk bezig was een maaltijd klaar te maken voor haar Meester. Gelukkige Martha, die de kans had zo'n gezegende gast te ontvangen, gelukkig ook omdat ze haar werk met hart en ziel mocht doen. Haar fout was dat ze zich om vele dingen bekommerde, waardoor ze het zo druk had, dat ze Hem vergat en nog alleen maar aan haar dienst dacht. Ze liet toe dat haar dienst belangrijker werd dan haar gemeenschap met Hem en dat de ene verplichting de andere opvolgde, zonder tijd voor Hem vrij te maken. We moeten gelijktijdig zowel Martha als Maria zijn: we moeten veel dienen en tegelijkertijd veel gemeenschap met Hem beoefenen. Daar hebben we veel genade voor nodig. Dienen is gemakkelijker dan gemeenschap beoefenen. Toen Jozua met de Amalekieten streed, werd hij niet moe, maar Mozes die boven op de berg in gebed was, had twee helpers nodig om zijn handen te ondersteunen. Hoe geestelijker de oefening, hoe sneller we vermoeid zullen raken. De beste vruchten zijn het moeilijkst te kweken: de grootste hemelse zegeningen zijn het moeilijkst te ontwikkelen. Geliefden, terwijl we de uiterlijke dingen niet verwaarlozen omdat ze op zichzelf genomen goed zijn, moeten we erop toezien dat deze dingen onze persoonlijke gemeenschap met Jezus niet in de weg staan. Waak ervoor dat deze dingen, waaronder ook het ogenschijnlijk dienen van uw Heiland, u er niet van afhouden aan Zijn de voeten te gaan zitten.

Wat we allereerst voor het welzijn van onze ziel, voor Zijn heerlijkheid en voor onze eigen bruikbaarheid moeten doen, is voortdurende gemeenschap met de Heere Jezus beoefenen en ervoor zorgen dat ons geestelijk leven zijn kracht behoudt boven en over alles ter wereld.

Vergeet niet wat God voor je deed.

Ik zal de goedertierenheden van de Heere in herinnering roepen, de loffelijke daden van de Heere, naar alles wat de Heere voor ons heeft gedaan. Jesaja 63: 7

Kun jij dit niet doen, net zoals de profeet Jesaja? Zijn er geen goedertierenheden, die jij ervaren hebt? Kun je, hoewel het nu donker voor je is, het zalige uur vergeten, toen Jezus je tegemoet kwam en tegen je zei: 'Kom tot Mij!' Kun jij je het heerlijke moment niet herinneren, toen Hij jouw boeien losmaakte, ze op de grond wierp en tegen je sprak: 'Ik kwam om je banden te verbreken en je vrij te maken!' Misschien ben je deze eerste liefde vergeten. Maar staat er niet nog een kostbare mijlpaal langs jouw levensweg? Een mijlpaal die nog niet helemaal met mos is overgroeid, en waarop je de heerlijke herinnering aan Gods barmhartigheid ten opzichte van jou nog kunt lezen? Misschien was je ziek, en heeft God je opgericht. Misschien was je arm, en voorzag God in wat je nodig had. Misschien bevond je jezelf in het nauw en heeft God je gered. Sta op, ga naar de rivier van je ervaring, pluk er wat riet, en vlecht er een mandje van, zodat je geloof veilig kan drijven op de stroom. Vergeet niet wat God voor je deed. Doe het boek van je herinnering eens open, en kijk eens goed naar vroegere dagen. Ik weet zeker dat je geholpen bent in tijden van nood. Misschien is nu alles donker. Steek dan de lampen van het verleden aan. Ze zullen helder schijnen in het duister, en je zult op de Heere vertrouwen, tot de dag aanbreekt en de schaduwen vluchten. 'Denk Heere, aan Uw barmhartigheid en Uw goedertierenheid, want die zijn van eeuwigheid.'

God heeft mijn ziel verlost.

Hij zal de mensen aanschouwen, en zeggen: „Ik heb gezondigd en het recht verkeerd, hetwelk mij niet heeft gebaat; maar God heeft mijn ziel verlost, dat zij niet voere in het verderf, zodat mijn leven het licht aanziet. Job 33: 27, 28

Dit is een waar woord, afgeleid uit de ervaring van een godvrezend man, en het staat gelijk met een belofte. Wat de HEERE heeft gedaan en nog steeds doet, dat zal Hij blijven doen, zolang de wereld bestaat. De HEERE zal allen, die met een oprechte belijdenis van hun zonden tot Hem komen, aan Zijn hart drukken. Feitelijk staat Hij altijd op de uitkijk om enigen te ontdekken, die bekommerd zijn vanwege hun zonden. Kunnen wij de hier gebruikte taal niet onderschrijven? Hebben ook wij niet gezondigd, persoonlijk gezondigd, zodat wij moeten zeggen: "Ik heb gezondigd?" Vrijwillig gezondigd door het recht te verkeren? Gezondigd om te ontdekken, dat er geen voordeel in ligt, maar een eeuwig verlies? Laten wij dan met deze oprechte erkenning tot God gaan. Meer vraagt Hij niet. Minder kunnen wij niet doen. Laten wij pleiten op Zijn belofte in de Naam van Jezus. Hij zal ons verlossen van de hel, die ons wil verslinden. Hij zal ons leven en licht schenken. Waarom zouden wij wanhopen? Waarom zouden wij zelfs twijfelen? De HEERE spot niet met ootmoedige zielen. Hij meent wat Hij zegt. Voor de schuldige is vergeving mogelijk. Zij, die de doodstraf verdienen, kunnen van rechtsvervolging worden ontslagen. HEERE, wij belijden onze schuld, en wij bidden U om vergeving!

Wij bevestigen de wet.

Doen wij dan de wet te niet door het geloof? Dat zij verre; maar wij bevestigen de wet.

Romeinen 3: 31

Zodra de gelovige in de familie van de Heere is opgenomen, wordt zijn relatie met de oude Adam en de wet verbroken, maar dan staat hij onder een nieuwe regel en een nieuw verbond. Gelovige, u bent Gods kind; u heeft allereerst de plicht uw hemelse Vader te gehoorzamen. U heeft niets meer van doen met een slaafse geest: u bent niet langer slaaf, maar een kind; en daar u nu een geliefd kind bent, bent u ook verplicht de kleinste wens van uw Vader te gehoorzamen en de geringste aanduiding van Zijn wil op te volgen. Gebiedt Hij u een heilige dienst te vervullen? U loopt groot gevaar als u die zou verwaarlozen, want dan bent u uw Vader ongehoorzaam. Gebiedt Hij u het beeld van Jezus te vertonen?

Doet u dat niet graag? Zegt Jezus u niet: 'Weest dan volmaakt zoals uw Vader in de hemelen volmaakt is?' Niet omdat de wet het gebiedt, maar omdat uw Zaligmaker het voorschrijft, moet u ernaar sterven volmaakt te worden in heiligheid. Gebiedt Hij Zijn heiligen niet elkaar lief te hebben? Doe dat dan, niet omdat de wet u gebiedt: 'Gij zult uw naaste liefhebben,' maar omdat Jezus zegt: 'Indien gij Mij liefhebt, zo bewaart Mijn geboden,' en dit is het gebod dat Hij u gegeven heeft: 'dat gij elkander liefhebt.' Wordt u niet gezegd de armen te gedenken? Doe dat dan, niet omdat liefdadigheid een last is waar u niet onderuit kunt, maar omdat Jezus leert: 'Geef degene die iets van u vraagt.' Zegt het Woord niet: 'Heb God lief met geheel uw hart?' Kijk eens naar het gebod en zeg dan: 'Ach ja, het gebod. Christus heeft dat al vervuld en daarom behoeft ik dat niet meer te vervullen om behouden te worden. Ik wil het echter graag gehoorzamen, want God is nu mijn Vader en Hij heeft een recht op mij dat ik niet graag in twijfel zou willen trekken.' Moge de Heilige Geest uw hart gehoorzaam maken aan de overtuigende kracht van Christus' liefde en dat uw gebed zal zijn: 'Doe mij treden op het pad van Uw geboden, want daarin heb ik lust.' Genade is de moeder en de voedster van heiligheid, niet de verontschuldiging voor zonde.

En allen, die het hoorden, verwonderden zich.

En allen, die het hoorden, verwonderden zich over hetgeen hun gezegd werd van de herders.

Lucas 2: 18

We moeten nooit ophouden met de grote wonderen van onze God te bewonderen. Het zou moeilijk zijn om onderscheid te maken tussen heilige bewondering en ware aanbidding, want als de ziel overweldigd wordt door de majesteit van Gods heerlijkheid dan moet er wel sprake zijn van aanbidding, ook al behoeft die niet altijd tot uiting te komen in lofzang of het bidden met gebogen hoofd. Onze in het vlees gekomen God moet aanbeden worden als de 'Wonderlijke.' Dat God Zijn gevallen schepsel, de mens, zou aanschouwen, en in plaats van hem weg te vagen met de bezem van het verderf, het op Zich zou nemen om Zelf de Verlosser van de mens te worden en de prijs voor zijn behoudenis zou betalen, is inderdaad wonderlijk! Maar voor iedere gelovige is het meest wonderlijke als hij die verlossing in verband brengt met zichzelf. Het is een wonder van genade dat Jezus Zijn troon en koninklijke waardigheid opgaf om hier beneden smadelijk voor jou te lijden. Laat je ziel zich in deze verwondering verliezen, want deze verwondering brengt grote zegen met zich mee. Heilige verwondering brengt dankbare aanbidding en hartelijke dankbaarheid met zich mee. Godvruchtige waakzaamheid zal daar een gevolg van zijn; je zult bang worden om tegen zo'n liefde te zondigen. Als je de tegenwoordigheid van de machtige God in de gave van Zijn dierbare Zoon ervaart, dan zul je de schoenen van je voeten doen, omdat de plaats waarop je staat, heilige grond is. Tegelijkertijd zul je opgewekt worden tot een levende hoop.

Als Jezus zulke wonderlijke dingen voor jou gedaan heeft, dan zal je ervaren dat de hemel zelf niet te groot is voor jou verwachting. Wie zou nog ergens verwonderd over kunnen zijn als hij zich eenmaal verwonderd heeft over de kribbe en het kruis? Waarover zouden we ons verder nog kunnen verwonderen als we de Heiland eenmaal aanschouwd hebben? Beste lezer, het zou kunnen dat je door de stilheid en eenzaamheid van je leven nauwelijks in staat bent om het voorbeeld van de herders van Bethlehem te volgen, die vertelden wat zij gezien en gehoord hadden, maar jij kunt ten minste in de kring van de aanbidders voor de troon gaan staan en God bewonderen voor wat Hij heeft gedaan.

Uw hemelse Vader.

Uw hemelse Vader. Mattheüs 6: 26

De gelovigen worden ook wel Gods kinderen genoemd; en dit heeft een dubbele betekenis. Zij zijn van Gods geslacht door de schepping, en zij zijn Gods kinderen door de aanneming in Christus. Daardoor hebben zij het voorrecht om Hem 'Onze Vader, Die in de hemelen zijt' te mogen noemen. Vader! Wat een dierbaar woord is dit. Hier klinkt gezag in door. 'Ben ik een Vader, waar is Mijn eer? Zijn jullie zonen? Waar is jullie gehoorzaamheid?' Maar behalve gezag, horen we er ook liefde in. En daarom lokt dit gezag geen opstand uit. Deze gehoorzaamheid wordt geëist, maar ook graag gegeven. Zonder deze gehoorzaamheid zouden Gods kinderen nooit willen, zelfs al zou het mogen. De gehoorzaamheid die Gods kinderen Hem verschuldigd zijn, is er één uit liefde. Zij mogen in de dienst van God niet bezig zijn zoals slaven in hun werk. Zij gehoorzamen het bevel van hun God omdat het de wil van hun Vader is. 'Laat uw leden wapens van de gerechtigheid zijn voor God.' Gerechtigheid is de wil van Vader en Vaders wil moet de wil van het kind zijn. Vader! Wat is de liefde van een vader voor zijn kinderen groot. Wat vriendschap niet kan doen, en waartoe welwillendheid niet bij machte is, dat doen het hart en de hand van een vader voor zijn kinderen. Het is zijn kroost, hij moet hen gelukkig maken. Het is zijn plicht zich krachtig op te stellen om hen te verdedigen.

Als een aardse vader met onophoudelijke zorg en liefde over zijn kinderen waakt, hoeveel te meer zal onze hemelse Vader dit doen! Abba, Vader! Iemand die dit kan zeggen, brengt mooiere muziek voort dan zelfs de serafs of cherubs kunnen doen. Er ligt een hemel verborgen in de diepte van het woord 'Vader.' Alles wat ik kan begeren, alles waar mijn noden om kunnen roepen, alles wat mijn wensen kunnen eisen, ik bezit het tot in eeuwigheid als ik zeggen kan: 'Vader!'

